

LIST

KULTURNI
CENTER
NARODNI
IVAN
VELENJE
KNJIŽNICA

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

1
2
3
4

stran 6:

Osmošolci

stran 30:

V Šoštanju taborniki iz vse Slovenije

**V mislih posameznika so stvari takšne,
kakršne si je sam sposoben predstavljati.**

Milojka Komprej

LETO IX ŠT.4 10. JULIJ 2003 300 SIT

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Občina Šoštanj razpisuje skladno z Uredbo o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem države in občin (Uradni list RS št. 12/2003), na podlagi sklepa Sveta občine Šoštanj in sklepa Komisije za vodenje in nadziranje postopkov razpolaganja s stvarnim premoženjem občine Šoštanj z dne 02.07.2003, naslednje

JAVNO ZBIRANJE PONUDB

za prodajo zazidljivih parcel za gradnjo stanovanjskih hiš
na območju naselja POHRASTNIK

1.

Predmet prodaje sta dve zazidljivi parceli za gradnjo individualnih enodružinskih stanovanjskih hiš na območju naselja Pohrastnik v katastrski občini Šoštanj in sicer:

- Zemlj. parc. št. 9/11, njiva v izmeri 506 m²
- Zemlj. parc. št. 10/7, njiva v izmeri 615 m²

Izhodiščna cena za m² stavbnega zemljišča znaša 2.915,40 SIT (brez DDV).

2.

V navedeni ceni niso vračunani stroški priprave in komunalne opreme stavbnega zemljišča (komunalni prispevek) in sicer stroški geoloških in geomehanskih raziskav za obravnavano območje, geodetska odmera in izdelava prostorsko izvedbenih aktov ter ostale dokumentacije ter stroški izgradnje vodovodnega, kanalizacijskega, toplovodnega, telekomunikacijskega in električnega omrežja ter asfaltne ceste z javno razsvetljavo, ki znašajo 3.412.462,00 SIT za posamezno gradbeno parcelo.

3.

Davek na dodano vrednost pri prometu nepremičnine kakor tudi stroške v zvezi z overovitvijo pogodbe in vpisom v zemljiško knjigo nosijo uspešni ponudniki.

4.

Kupnino za stavbno zemljišče bodo morali uspešni ponudniki poravnati na transakcijski račun Občine Šoštanj, št. 01326-0100018560, v roku 15 dni po podpisu pogodbe, ostalo vrednost, t.j. stroške priprave in komunalne opreme stavbnega zemljišča - komunalni prispevek, ki bo uspelemu ponudniku odmerjen z odločbo, pa najkasneje v roku šestih mesecev od sklenitve pogodbe, oziroma na pismen predlog ponudnika v roku enega leta od sklenitve pogodbe, vendar ob predhodno opravljeni revalorizaciji stroškov po indeksih GZS za stanovanjsko gradnjo. Vpis lastništva v zemljiško knjigo bo možno izvesti po plačilu celotne kupnine in stroškov sorazmernega deleža komunalnega opremljanja stavbnega zemljišča.

5.

Varščina za udeležbo pri javnem zbiranju ponudb, ki jo morajo ponudniki vplačati najkasneje do oddaje ponudbe na transakcijski račun Občine Šoštanj, št. 01326-0100018560, znaša 150.000,00 SIT ter se uspešnim ponudnikom vračuna v ceno zemljišča, neuspešnim pa vrne v roku 8 dni po izteku razpisa brez obresti.

6.

Rok za sklenitev in podpis pogodbe o prodaji stavbnega zemljišča je 30 dni po izteku razpisa, sicer se smatra, da je ponudnik od ponudbe odstopil, zaradi česar zapade varščina v korist Občine Šoštanj.

7.

Na razpis se lahko prijavijo fizične in pravne osebe. Ponudniki morajo v ponudbi navesti stavbno zemljišče, ki ga želijo odkupiti, ponujeno cena za m² stavbnega zemljišča, ki ne sme biti nižja od izhodiščne cene, rojstne podatke ponudnika ter podatke o stalnem prebivališču oziroma podatke o družbi, pooblaščenem zastopniku.)

8.

Ponudniki morajo ponudbi priložiti:

- Podatke o ponudniku (ime, priimek, naslov oziroma podatke o pravni osebi)
- dokazilo o vplačani varščini.
- potrdilo o državljanstvu ponudnika, (fizične osebe)
- izpis iz sodnega registra (pravne osebe)
- pisno izjava ponudnika, da sprejema pogoje javnega razpisa,

V primeru, da je več ponudnikov zainteresiranih za isto gradbeno parcelo se šteje, da je ugodnejši tisti ponudnik, ki ponudi višjo ceno za m² stavbnega zemljišča.

9.

Pri gradnji stanovanjskih objektov bo treba v celoti upoštevati pogoje veljavnega prostorskega dokumenta, za območje naselja Pohrastnik.

10.

Interesenti morajo poslati pisne ponudbe po pošti ali jih oddati osebno v zaprti kuverti. Upoštevane bodo vse ponudbe, ki bodo sestavljene v skladu z razpisnimi pogoji in bodo prispele na naslov: **Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj do 12.00 ure dne 22.07.2003.**

Na kuverti mora biti oznaka "Javno zbiranje ponudb za odprodajo stavbnih zemljišč" - NE ODPIRAJ, na zadnji strani kuverte pa naslov ponudnika.

Javno odpiranje ponudb bo v Sejni sobi Sveta občine Šoštanj, dne 23.07.2003 ob 15. uri. Pri odpiranju ponudb so ponudniki lahko prisotni. Na javnem odpiranju ni višanja ponudb.

11.

O izboru uspešnih ponudb bo komisija obvestila vse ponudnike najkasneje v roku 15 dni po izteku javnega razpisa.

12.

Vse informacije v zvezi z odprodajo stavbnega zemljišča lahko interesenti dobijo pri ga. Sonji NOVAK, Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, tel. 89 84 300.

LIST

Revija za razvojna vprašanja
občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

Fotografija na naslovnici:

Jani Napotnik

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja
naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in grafična priprava

Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Natiskano

900 izvodov.

**Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 5 (avgust 2003), pošljejo
ali dostavijo najkasneje do 25. julija
2003.**

Odkriti zaklad Alojza Kojca.

Foto: Dejan Tonkli

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša šola	
<i>Osmošolci</i>	6
<i>Z odličnim spričevalom na novo pot</i>	
<i>Kajuhovci v jubilejnem letu</i>	
Dogodki in ljudje	12
Edi Vučina	24
<i>Prostorske informacije</i>	
Kultura	25
Utrinki iz življenja Cerkve	28
Rekreacija	30
<i>V Šoštanju taborniki iz vse Slovenije</i>	
Mesto so ljudje	34
<i>Metka</i>	
Spomini	35
Astrologija	36
<i>Dnevni horoskop za vsa znamenja za Julij 2003</i>	
Katja	37
<i>Šoštanj, mesto...</i>	
Neodgovorno klikanje. . .	38

KANTINA PRI
CRKNJENEM, NAPIHNJENEM
IN KLJUB VSEMU ŠE
ČRVIVEM KRAPU
SEVEDA!

ODPIRALNI ČAS:

6³⁰ - 8³⁰

12⁰⁰ - 14⁰⁰

18³⁰ - 23³⁰

Na bregu reke

Posedanje v lokalčku ob prijetno hladni pijači in v prijetni družbi je stvar, ki daje poletju prijetno ležeren pridih, kakršnega narekuje tudi huda vročina. Ob tem nam frekvenčno okolje često kar samo ponuja teme za klepet ali, kar je še boljše in bolj zanimivo, obrekovanje. Včasih je to le nedolžna igra besed, ki se poigravajo ob asociacijah, ki jih dajejo oblačila ali postave mimo hitečih oseb, še najraje ženskega spola. Ob tem se je prijetno hihitati in ustvarjati mehurčkaste misli. Take zadevice so ponavadi čisto prijetno nedolžne in ostanejo za mizo ali na mizi, skupaj s plačanim računom, ki smo ga zmečkali v pepelniku.

Včasih pa gredo stvari v drugo smer. V frekvencah, po katerih se sprehajajo grde in zaničljive besede in jih ustvarjajo toni, katerim je enaka privošljivost, cinizem in že kar hudobija. Nedolžno ogovarjanje preraste v resne komentarje na račun določene osebe in ob tem se rojevajo sočne zgodbe in pripovedovanja, katerim so zabrisane meje misli in besed. Koliko škode je s tem narejeno, ve le tisti, ki se znajde v tem dogajanju.

Tako je pred kratkim nekje, (lahko bi bilo kjer koli,) tekla beseda o tem, kako je bila določena oseba pred leti nemoralna, zaničevanja vredna, popolno dno in greznica in kako se zdaj ta oseba, ki se je rešila osebnega pekla, "nekaj nese in si misli, kaj vem kaj da je in da ljudje preteklosti (slabe) pač ne bodo kar tako pozabili". In omizje je bilo pripravljeno poslušati in komentirati. Zaničljiv in privošljiv prizvok je bil tudi obeseden z izrazi, ki se navezujejo na prebivalce domačih hlevov in najstarejše obrti, ki pa ni ročno vezanje. Družbica je ob tem prijetno uživala in praznila kozarce piva.

Pa se je našel nekdo, ki je obrekovano osebo zagovarjal. Da se je, kar se pač že je dogajalo, dogajalo vendarle že pred časom, že pred nekaj leti in da se je oseba med tem potegnila iz blata in si nanovo sestavila življenje. Da je zdaj vendarle "v redu". Da živi trezno življenje in da je pri tem uspešna, mogoče celo bolj kot kateri koli izmed te družbe. Ter da nenazadnje ni naredila nikomur od teh tukaj ničesar slabega. Škodila je kvečjemu sebi, za kar pa tako prenaša posledice.

Zagovarjanje je pomagalo le toliko, da je omizje poiskalo drugo temo, a prepričalo seveda ni nikogar.

V mislih posameznika so stvari takšne, kakršne si je sam sposoben predstavljati.

Antony de Mello, duhovnik katoliške cerkve, je v svoji knjižici Ptičja pesem med mnogimi podobnimi zgodbami zapisal tudi tole:

Dva budistična meniha sta bila na poti v samostan. Na bregu reke sta srečala izredno lepo žensko, ki je kakor onadva želela prit čez, a voda je bil pregloboka. Zato si jo je eden od menihov zadal na hrbet in odnesel prek reke.

Njegov tovariš se je strašno zgražal. Dve celi uri ga je grajal zaradi kršenja svetih predpisov: Ali je pozabil, da je menih? Kako se je le drznil dotakniti ženske. In še več - celo jo prenesti čez reko? Kaj bodo rekli ljudje? Ali ni spraval njihove svete vere na slab glas? In tako naprej in tako naprej.

Menih, ki je prestopil pravila, je potrpežljivo prenašal neskončno pridigo. Nazadnje je vpadel v besedo, rekoč: "Brat, tisto žensko sem že zdavnaj odložil ob reki. Ti pa jo še vedno nosiš s seboj."

Tu bi lahko bil konec zgodbe, ampak de Mello še dodaja:

Kadar verni ljudje nenehno premlevajo grehe, ki so jih zagrešili drugi, človek posumi, da jim to premlevanje prinaša več užitka, kot ga sam greh prinese grešniku.

Podobnosti z našim vsakdanom in našim okoljem so seveda izključene. ■

Nāša šola

8.a OŠ Bibe Rōčka

Razredničarka Mija Žagar

Prva vrsta od leve proti desni

Boštjan Obšteter, Matej Štumpf, Dejan Biljecki, Branko Ograjenšek

Druga vrsta od leve proti desni

Ksenija Praznik, Katja Jevšnik, Alja Lebar Špilak, Dunja Tinauer, Saša Kotnik

Tretja vrsta od leve proti desni

Dejan Budja, Grega Ravljen, Nino Lampret, *razredničarka Mija Žagar*, Samo Kotnik, Aldin Dedić

Četrta vrsta od leve proti desni

Emil Aletič, Peter Gole, Boris Urbanc, Nejc Hrastrnik

8.b OŠ Bibe Rōčka

Razredničarka Danica Sovič

Spredaj od leve proti desni

Marko Gorjup in Luka Vrabič.

Prva vrsta od leve proti desni

Petra Avbreht, Marijana Lakič, Darja Kotnik, Mateja Štifter, Gordana Radivojević, *razredničarka Danica Sovič*

Druga vrsta od leve proti desni

Mojca Hribnik, Ana Goličnik, Špela Obšteter, Kamenko Dujmović, Andreja Turinek

Tretja vrsta od leve proti desni

Luka Tesovnik, Erik Jurkovnik, Tadej Slamek, Matic Tajnik, Matic Skornšek

Četrta vrsta od leve proti desni

Elvis Ibrahimović, Klemen Črep, Matjaž Krt, Klemen Ovčjak, Marko Medved

**OSMOŠOLCI OŠ BIBE RŌČKA ŠOŠTANJ 02/03
PRIJATELJI ZA VEDNO**

Osmošolci

8.a OŠ Karla Destovnika Kajuha

Razredničarka Irena Rotovnik Aplinc

Prva vrsta od leve proti desni

Maja Krasnič, Špela Potočnik, Janja Vodovnik, Domen Čas, Polona Pečnik, Tjaša Kolenc

Druga vrsta od leve proti desni

Vid Lihteneker, Matej Ovcjak, Nina Pirečnik, Tamara Es, Klemen Zaleznik, *razredničarka Irena Rotovnik Aplinc*, Jure Čekon

Tretja vrsta od leve proti desni

Franciska Ladan, Kristijan Atelšek, Matic Mežnar, Marko Blagotinšek, Tanja Strniša, Simon Araus

8.b OŠ Karla Destovnika Kajuha

Razredničarka Jelka Koren

Prva vrsta od leve proti desni

Mateja Stropnik, Anja Berložnik, Anja Zidarn, Sabina Šumnik, Ema Jevšnik, Maja Božič

Druga vrsta od leve proti desni

Maja Kolšek, Dušan Živkovič, Simon Grudnik, *razredničarka Jelka Koren*, Alja Gostečnik, Dalibor Korač

Tretja vrsta od leve proti desni

Damijana Ramšak, Tina Jamnikar, Luka Jurkovič, Tadej Berložnik, Nejc Pudgar, Nejc Pečnik, Grega Kozmel

8.c OŠ Karla Destovnika Kajuha

Razredničarka Danica Naraločnik

Prva vrsta od leve proti desni

Taja Kidrič, Dijana Šmon, Ines Brišnik

Druga vrsta od leve proti desni

Boris Glasenčnik, Janez Murn, Peter Sedeljšak, Rok Hriberšek, Matic Venek

Tretja vrsta od leve proti desni

Vid Domuz, Vito Mazej, Uroš Potočnik, Rok Jelenko, Ana Preglav, *razredničarka Danica Naraločnik*

Četrta vrsta od leve proti desni

Silvester Srebotnik, Mario Stojakovič, Katja Krivec, Slavko Stanič, Janez Anželak, Jasna Zukič

Manjkajo

Denis Kolenc, Špela Mastnak in Marjana Vrabec

Z odličnim spričevalom na novo pot

Zadnje dneve junija spremljajo v glavnem prijetni dogodki. Šola se končuje, za ene manj, za druge bolj uspešno, pa kakor koli, počitnice so tu. Osmošolci zapuščajo znane klopi in se bodo v jeseni posedli v druge. V kateri šoli, je odvisno tudi od uspeha. Gotovo ne bodo imeli težav z izbiro tisti, ki so vseh osem let zapisali v spričevalo odličen uspeh, kar je lep in s trudom pogojen rezultat, katerega se "petkarji" zaslužno veselijo.

Foto: Dejan Tonkli

Tudi lokalna skupnost zna spoštovati in ceniti potenciale, ki se izkažejo že v osnovnošolskih klopeh. Župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ Milan Kopušar se vsako leto sreča z odličnjaki in jih nagradi. Za vzpodbudo in da bi dobili občutek, da je znanje cenjeno. Letošnji tak dogodek je bil na Vili Široko v ponedeljek, 16. 6. 2003, udeležila pa se ga je večina odličnjakov, njihovi razredniki in oba ravnatelja ter seveda gostitelj, župan občine. Po evidencah, ki so jih občini posredovale šole, je bilo odličnjakov petnajst. Vsak je prejel praktično knjižno nagrado, ki ga bo spominjala na dogodek. Župan jih je povabil, da po končanih fakultetah, visokih šolah in podobnem pridejo nazaj v Šoštanj in uveljavijo svoje znanje na domačih tleh, obljubil pa je tudi, da se bo lokalna skupnost trudila ustvarjati pogoje za to.

Spričevala, polna petic, imajo: Tjaša Kolenc, Polona Pečnik, Janja

Vodovnik, Anja Berložnik, Žiga Drev, Alja Gostečnik, Jernej Pudgar, Janez Murn, Ana Preglav in Dijana Šmon, ki so učenci Kajuhove šole, njihovi razredniki pa so Irena Rotovnik Aplinc, Jelka Koren in Danica Naraločnik. Klemen Črep, Ana Goličnik, Marijana Lakič, Branko Ograjenšek in Matic Skornšek so bili učenci Biba Roekove šole in so jim bile razredničarke Danica Sovič in Mija Žagar. ■

Milojka Komprej

Kajuhovci v jubilejnem letu

Šola je narejena iz razredov,
učiteljev, deklic in dečkov,
ljubezni, trpljenja, bolezni,
zabav ter proslav,
iz vrat, debat, beril,
vsakdanjih zagat, kosil,
iz pravljič, pesmic, računov,
risbic, revij in knjižic,
hodnikov, stikov,
ljubezenskih dotikov,
stopnic, zvoncev, opominov,
spominov, loncev, odličnjakov,
"cvekarjev", junakov in prihodnosti korakov.

Dva Jerneja in Lea

Pa začnimo z **odličnjaki**. Med prvošolci se je na stopničko najvišjega uspeha povzpelo kar 23 učencev. Res obetaven začetek. Drugošolci se tudi niso kar tako pustili najmlajšim in kar 27 jih je zaključilo razred z odličnim uspehom. V tretjem razredu je bilo najboljših 21, v četrtem pa 20. Kar 19 petošolcem je uspelo pridelati odličen uspeh, medtem ko se je 24 šestošolcev zavihtelo najvišje. V sedmem razredu je bilo 12 odličnjakov, med osmošolci pa 17. Vseh osem let so bili odlični in praktično nepremagljivi: Tjaša Kolenc, Polona Pečnik, Janja Vodovnik, Anja Berložnik, Žiga Drev, Alja Gostečnik, Jernej Pudgar, Janez Murn, Ana Preglav in Dijana Šmon.

Ko MATEMATIKA vandra okrog sveta,
SLOVENŠČINA rajši drema doma.

Ko GOSPODINJSTVO brizga sok do neba,
SLOVENŠČINA rajši drema doma.

Ko ZEMLJEPIS gre na konec sveta,
SLOVENŠČINA rajši drema doma.

In ko ŠPORTNA VZGOJA brca žogo,
se znoji na dolgo progo,

LIKOVNA VZGOJA igra gosposko vlogo,
brezskrbno zleknjena na preprogo.

Naj BIOLOGIJA pride do cilja,
SLOVENŠČINA noče iz domačega okrilja.

Naj GLASBA osvoji zmago,
SLOVENŠČINA sovraži vojno, hrup in vlago!

Naj ZGODOVINA osvoji sam vrh neba,
SLOVENŠČINA rajši drema doma.

ANGLEŠČINA naj ima kolajno iz zlata,
SLOVENŠČINA rajši drema doma.

SLOVENŠČINA rajši drema doma...

Maja in Hana

SLOVENŠČINA rajši drema doma... A učenci pri slovenščini nimajo časa dremati. Še posebej ne sedmo- in osmošolci, ki so tudi letos tekmovali za Cankarjovo priznanje. Pod mentorstvom Jasne Novak so dosegli 7 bronastih priznanj, **Jernej Pudgar** in **Ana Preglav** pa sta se posrebrila.

MATEMATIKA je k tekmovalstvu privabila učence od 2. do 8. razreda. "Vandrali so skozi bolj ali manj težke naloge in najboljši so hitro prispeli na cilj. V 2. razredu je bron prejelo 14 učencev, v tretjem 6, v četrtem 11, v petem in šestem po 6, v sedmem 3 in v osmem 5. Srebro pa so osvojili v 6. razredu **Dare Jelenko**, **Borut Hribernik**, **Neža Delopst** in **Luka Klobučar**. V 7. razredu pa sta bila srebrna **Špela Fajdiga** in **Armin Lambizer**. Mentorice Nataša Pudgar, Albina Grabner in Irena Rotovnik Aplinc so z uspehom zadovoljne.

Da so na naši šoli dobri v **LOGIKI**, ni treba posebej poudarjati. Bronasta priznanja je osvojilo 7 učencev, srebrno pa je prejel osmošolec **Jernej Pudgar**. Dve učenki sta se zavihteli na najvišjo - zlato stopničko: petošolka **Petra Plantak** in šestšolka **Neža Delopst**. Z njima se je veselila tudi mentorica Irena Rotovnik Aplinc.

Tudi pri **ZEMLEPISU** so tekmovali in pod mentorstvom Danice Naraločnik dosegli 3 bronasta priznanja.

Na tekmovalstvu iz **FIZIKE** učenci tekmujejo za Stefanovo priznanje. Bronastega je letos osvojilo 9 učencev. Vodil jih je mentor Borut Petrič.

Pri **KEMIJI** je bronasto Preglovo priznanje osvojilo 6 učencev, srebrnega pa so prejeli: Eva Srebernjak in Vesna Potočnik v 7. razredu ter Jernej Pudgar in Ana Preglav v 8. razredu. Mentorica tem učencem je bila Slavica Krebs.

Osmošolca **Jernej Pudgar** in **Žiga Drev** sta na tekmovalstvu iz **ZGODOVINE** prejela srebrno priznanje, osvojili pa smo še 2 bronasti priznanji. Mentorstvo je potekalo pod vodstvom Franca Petka in Sabine Žnidar.

Na tekmovalstvu iz **ANGLEŠČINE** se vključi veliko učencev od 5. do 8. razreda. Letos jih je pripravljala mentorica Marjana Menih. Najboljši so bili: **Petra Plantak**, **Nastja Forstner** in **Katja Potočnik** iz 5. razreda, **Neža Delopst**, **Dare Jelenko** in **Robert Sedeljšak** iz 6. razreda, **Vesna Potočnik**, **Anže Rosec** in **Eva Srebernjak** iz 7. razreda ter srebrni osmošolci **Alja Gostecnik**, **Žiga Drev** in **Jasna Zukič**. Med osmošolci je bilo še 7 bronastih.

ANGLEŠKO BRALNO ZNAČKO je osvojilo 132 učencev, od tega so 103 učenci prejeli priznanje, 11 učencev pa za vse možne točke knjižno nagrado. Brali so knjige za dve bralni znački: Epi Reading Badge in Bookworms. Mentorici sta bili Marjana Menih in Nuša Gorjanc.

KAJUHOVO BRALNO ZNAČKO pa je osvojilo 322 učencev, od tega 191 na razredni stopnji, 134 na predmetni stopnji. Posebno priznanje za zvestobo bralni znački je prejelo 29 osmošolcev. Mentorice: Brigita Grobelnik, Vlasta Črešnik, Jasna Novak in Jožica Andrejč.

Na **LIKOVNEM** področju je kar 10 drugošolcev, 3 tretješolci, 1 četrtošolec, 2 petošolca, 8 šestšolcev ter 5 sedmošolcev prejelo priznanje na državni razstavi Likovni svet otrok. Ti so bili **Lea Pogačnik**,

Luka Atelšek - 2. a, **Hana Videmšek**, **Urška Katanec**, **Miha Lampret**, **Vesna Kovač**, **Špela Sevcnikar** - 2. b, **Marjeta Drev**, **Tomaž Sedovšek**, **Sergeja Hostnik** - 2. c, **Uroš Pohajč**, **Irena Hrastnik** - 3. b, **Mojca Marinka Mlakar Vasič** - 3. c, **Simon Koren** - 4. c, **Borislav Stanojevič**, **Anja Hudales** - 5. a, **Damir Mušič**, **Mojca Mešl** - 6. a, **David Zapušek**, **Tomi Časl**, **Vid Stropnik**, **Tjaša Zager**, **Hana Kolenc**, **Mirnesa Hukič** - 6. b, **Anže Rosec**, **Jure Aplinc** - 7. a, **Sandi Kešpret** - 7. b, **Maja Mikuž**, **Janez Napotnik** - 7. c. Mentorice so bile Tatjana Drev, Slavica Burkelc, Tasja Srotič, Darja Čremožnik, Jana Kovič, Alenka Venišnik. Priznanje za sodelovanje na državni razstavi Evropa v šoli 2003 je prejel petošolec **Rok Jurak**, priznanje na regijskem natečaju Gozd in voda je prejel sedmošolec **Tadej Skornšek**, nagrado na istem natečaju pa šestšolec **Bojan Žlebnik**. Na likovnem natečaju Naravne nesreče je dobila nagrado šestšolka **Tanja Žlebnik**.

Tudi letos je mentorica Jana Kovič svoje učence na podružnični šoli v Topolšici navdušila nad raziskovalno nalogo **TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA**. Najprej so zlato priznanje osvojili na področnem tekmovalstvu, nato pa še na državnem. Ni se nam bati za bogato turistično prihodnost.

RAZISKOVALNO NALOGO z naslovom Kajuhovci včeraj, danes, kaj pa jutri? so pod mentorstvom Sabine Žnidar izdelali učenci **Jernej Pudgar**, **Tjaša Kolenc** in **Polona Pečnik**.

Naloga prikazuje zgodovinski razvoj Osnovne šole Karla Destovnika Kajuha Šoštanj skozi različna obdobja. K raziskovanju nas je vzpodbudil častitljiv jubilej v letu 2003, to je stoletnica obstoja šolske zgradbe. Njeno preteklost smo raziskovali s pomočjo pisnih virov, dokumentov, slikovnega gradiva ter razgovorov z ljudmi, ki so nekdaj obiskovali šolo. Naše glavno vodilo je bila raznovrstna literatura, predvsem pa Šolske kronike, Župnijska kronika, bilten Izvestje (1939/40). Naloga je razdeljena na več delov, saj je bila usoda šole skozi zgodovino zelo pestra.

Najprej smo teoretično predstavili začetke in razvoj šolstva v Šoštanju. Nato smo prebirali Šolske kronike in arhivsko gradivo šole, da smo lahko predstavili šolo od leta 1903, ko jo je zgradilo nemško šolsko združenje Schulverein, do danes, ko je zadnje leto osemletka. Pripovedovanja ljudi, s katerimi smo se pogovarjali, so nam služila kot dopolnilo k podrobnemu zapisu. Zadnji del nazorno prikazuje današnji utrip šole in hkrati napoveduje njeno žalostno usodo. V mesecu juniju bodo začeli graditi novo šolo, Kajuhova pa bo ob preselitvi v nove prostore doživela tragičen konec in ostala le še zgodovina.

Vso raziskovalno nalogo spremljajo pomembnejše fotografije, v prilogah pa so predstavljeni najpomembnejši dokumenti. Potrdili smo hipotezo, ki smo si jih zastavili na samem začetku raziskovalnega dela, na koncu pa še dodali predlog za ohranitev kulturne dediščine.

ŠPORT

V preteklem šolskem letu so se učenke in učenci naše šole zelo izkazali na športnem področju, osvojili so veliko pokalov in medalj.

KOLEKTIVNE IGRE:

Na medobčinskih tekmovalstvih so v konkurenci devetih šol kar šestkrat osvojili 1. mesto: v odbojki na mivki učenci in učenke, v odbojki učenci in učenke in v mali odbojki učenci in učenke; 2. mesto so v košarki osvojili mlajši učenci; 3. mesto v košarki starejši učenci, ki so prav tako osvojili 3. mesto v nogometu. Tako so njihove prsi krasi- le zlate, srebrne in bronaste medalje.

Uspehi so se nadaljevali na področnih tekmovanjih, kjer so zopet zmagali v odbojki in se tako uvrstili na državno četrtfinale, tam so starejši učenci slavili zmago, učenke pa so osvojile 2. mesto. Tekmovanje so zaključili na državnem polfinalu, kjer so učenci osvojili 3. mesto, učenke pa 4. mesto. Tudi v odbojki na mivki je bilo državno polfinale najvišji domet obeh ekip, učenci so bili 5., učenke pa 6.

INDIVIDUALNE ŠPORTNE PANOGE :

Tanja STRNIŠA

- 4. mesto na področnem tekmovanju v krosu
- 1. mesto na področnem tekmovanju v skoku v daljino z zaletom
- 1. mesto na področnem tekmovanju v plesu
- 12. mesto na državnem finalu v plesu

Sabina ŠUMNIK

- 3. mesto na področnem tekmovanju v teku na 60 m
- 10. mesto na državnem finalu v teku na 60 m

Sabina HALILOVIČ

- 3. mesto na področnem tekmovanju v krosu

David ZAPUŠEK

- 1. mesto na področnem tekmovanju v krosu

Jan KLOBUČAR

- 3. mesto na medobčinskem tekmovanju v atletskem troboju

Mentorici Jelka Koren in Nataša Stevančević se skupaj s športniki veselita uspeha.

Ob koncu šolskega leta izberemo tudi športnika leta. Letos sta to osmošolki Sabina Šumnik in Tanja Strniša.

SABINA ŠUMNIK

Odlikujeta jo vztrajnost in volja, seveda pa tudi športni talent. Vseh osem let je obiskovala gimnastični krožek, kjer je bila ena najbolj uspešnih in sodelovala v vseh točkah, ki smo jih pri krožku pripravljali za razne prireditve na šoli in izven nje. Bila je tudi v šolski odbojkarški reprezentanci, kjer je ekipa zasedla 4. mesto v državnem polfinalu. Je aktivna članica Atletskega kluba Velenje, kjer trenira tek na kratke proge. Na področnem prvenstvu je bila 3. v teku na 60 m in se tako uvrstila na državno finale, kjer je zasedla 10. mesto. Izboljšala je tudi šolski rekord v teku na 60 m. Vsi rezultati, nastopi v raznih športnih disciplinah in vztrajnost, ki jo odlikuje, nas je prepričalo, da si zasluži naslov vzorne športnice šole za šolsko leto 2002/03.

TANJA STRNIŠA

Atletinja, gimnastičarka, plesalka, odbojkrka, košarkarica, nogometašica, da, vse to je Tanja Strniša, res vsestranska športnica z vrhunskimi rezultati na vseh področjih. Skok v daljino z zaletom je njena najljubša atletska disciplina, kjer je vsa leta zmagovala na področnih prvenstvih, osvojila pa je tudi odlično 6. mesto na državnem finalu. Seveda pa je v tej disciplini izboljšala tudi šolski rekord. Redno obiskuje treninge v Atletskem klubu Velenje, kjer nabira tekaške kilometre, kar ji je omogočilo, da je osvojila 4. mesto na področnem tekmovanju v krosu. Že kot majhna deklica v 1. razredu se je vključila v gimnastični krožek, kjer je vztrajala vse do osmega razreda in bila zelo uspešna v raznih točkah na proslavah. Za šolo je tekmovala prav v vseh igrah z žogo, še kot sedmošolka pa je z ekipo v odbojki na mivki osvojila 3. mesto v državi. V sam državni vrh sodijo tudi njene plesne sposobnosti in izreden občutek za ritem, v hip-hop, latino in pop plesnih koreografijah je osvojila 12. mesto v Sloveniji. Res izjemna športnica, ki je vsa leta dokazovala, da si zasluži naslov vzorne športnice šole. ■

Jožica Andrejč

Recept za pico

Šola je zaprla svoja vrata in v njenem zasluženem pokoju jo bodo verjetno motili le stroji, ki bodo začeli pripravljati temelje novi šoli. Iz česa bo narejena le-ta, pa imajo učenci čisto svoje želje. Kuharski mojster nam je zaupal skrivnost posebne šoštanske specialitete PICE NOVA ŠOLA.

Zanjo potrebujemo učence obeh šol, učitelje, ravnatelja, pomočnico ravnatelja, svetovalno delavko, tajnico, računovodkinjo, kuharice, čistilke, hišnika, učilnice, knjižnico in knjižničarko, mize, stole in učne pripomočke.

Učence (nekateri pripravimo sami, druge kar dobimo) pustimo vzhajati. Najprej z njimi obložimo namazan pekač v obliki črke V, nato pa jih še premežemo z učitelji (naj bo čim manj pekočih), da bo nova šola zares dobra. Potem na vse naložimo pomočnico ravnatelja, svetovalno delavko, tajnico, računovodkinjo, da bodo povezovale vso šolo. Vse prekrijemo z okusnimi učilnicami, opremljenimi z ustreznimi mizami, raznovrstnimi učnimi pripomočki in s trpežnimi stoli. Dodamo kuharice, ki nas še posebej nasitijo, vzamemo hišnika in čistilke, jih potrosimo po šoli, da bo lepa in dišeča. Na sredino damo svežo knjižnico in knjižničarko. Najpomembnejša sestavina pa je ravnatelj. Tega stremo na šolo, da ji da poseben videz in pomen.

Pico pečemo približno dve leti, seveda pa se kaj lahko zavleče, če zmanjka elektrike ali pride do kakšnih drugih zapletov. Novopečeno položimo na zemljišče in jo ponudimo vročo.

Dober tek! Upam, da bo kmalu in dobro. ■

Vesela šola se predstavi

Vesela šola je ena od pomembnih interesnih dejavnosti na OSNOVNI ŠOLI KARLA DESTOVNIKA KAJUHA v Šoštanju, ki vključuje učence od 3. do 8. razreda. V njej si učenci na zanimiv in zabaven način širijo in bogatijo znanje, na tekmovanjih pa se preizkušajo med seboj.

Foto: Arhiv

V šolskem letu 2002/2003 je potekalo že 35. tekmovanje v znanju iz Vesele šole Pila in Pila Plus. Tekmovanja I. stopnje se je udeležilo 71 tekmovalcev - veselošolcev. Pokazali so veliko znanja, saj je 36 tekmovalcev prejelo diplomu I. stopnje in prejelo naziv razredni prvak. Tudi na tekmovanje II. stopnje so se učenci odlično pripravili. Tako je 24 veselošolcev prejelo diplomu II. stopnje in se uvrstilo na državno tekmovanje.

Državno tekmovanje v znanju iz Vesele šole je letos potekalo na OSNOVNI ŠOLI BRATOV LETONJE v Šmartnem ob Paki. Na šoli so veselošolce in mentorje pristrčno sprejeli in odlično organizirali tekmovanje. Tekmovalci iz naše šole so pokazali izvrstno znanje. Devet veselošolcev je prejelo diplomu in naziv državni prvak.

Državni prvaki so postali:

- med četrtošolci: Nejc Borovnik, Urška Aplinc in Tjaša Ostervuh,
- med petošolci: Miha Drev, Matic Hudournik in Petra Plantak,
- med šestošolci: Dare Jelenko,
- med sedmošolci: Jure Aplinc in Anže Rosec.

V nedeljo, 1. junija 2003, so se državni prvaki udeležili slovesne prireditve 35 VESELOŠOLSKIH NOT, ki je potekala v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Ob tej priložnosti je med slovesnim programom veselošolce pozdravil in jim čestitav minister Slavko Gaber. Državni prvaki so prejeli veselošolsko diplomo in darilo.

O TEKMOVANJU IZ ZNANJA VESELE ŠOLE PILA IN PILA PLUS SO DRŽAVNI PRVAKI POVEDALI :

Necj Borovnik, 4. razred, državni prvak

Ob učenju za VŠ sem se zabaval, saj sem izvedel veliko novega. Rad sem reševal matematične zanke in uganke. Redno sem obiskoval tudi veselošolski krožek, ki ga je vodila mentorica Vesele šole, moja razredničarka Marija Jakopič. Odločil sem se, da bom tekmoval tudi v naslednjih letih, saj si želim, da bi še kdaj postal državni prvak.

Urška Aplinc, 4. razred, državna prvakinja

Kdo je edini slovenski Nobelov nagrajenec?

Veste, da se ne spomnim! Naj pobraškam po spominu...

Kar nekaj časa sem o tem razmišljala tudi tisti četrtek, ko sem se v Šmartnem ob Paki udeležila državnega tekmovanja.

Aja, povedati moram, kako sem se pripravljala na državno tekmovanje iz Vesele šole. Ali vas to sploh zanima? Seveda vas! No, prebrala sem si vse številke Vesele šole, vsaj dvakrat vse članke iz Pila in vse utrjevala s testi šolskega in področnega tekmovanja. Skoraj mi je počila glava od toliko informacij.

Povedati moram še, da sem se zelo razveselila, ko sem dobila priznanje. Zavedla sem se, da če se ne bi spomnila na Friderika Pregla, ne bi dobila priznanja.

No, sedaj ste tudi vi izvedeli, kdo je edini slovenski Nobelov nagrajenec. Nagrado je dobil zato, ker je izboljšal metodo tehtanja, ki se še danes uporablja.

Tjaša Ostervuh, 4. razred, državna prvakinja

Letos sem prvič postala državna prvakinja. Na tekmovanja sem se pripravljala iz posebnih prilog revije PIL. Snov sem prebirala in ponavljala, dokler si je nisem zapomnila. Reševanje veselošolskih nalog mi je šlo dobro od rok. Ob njih sem se tudi zabavala, predvsem pa veliko naučila.

Miha Drev, 5. razred, trikratni državni prvak

Moje prvo srečanje z Veselo šolo se je začelo v 3. razredu. Ker sem zelo radoveden fant, sem se odločil, da bom naročil revijo PIL. Doma

pa so me vzpodbudili, da sem se prijavil na tekmovanje Vesele šole. Ob tem nisem pomislil, da mi bo že takrat uspelo postati državni prvak. Tako sem se prijavil tudi naslednje leto in osvojil naslov državnega prvaka z najvišjim številom točk. Tudi v tem šolskem letu mi je uspelo osvojiti naslov državnega prvaka in to že tretjič. S prebiranjem tem iz Vesele šole sem se zelo veliko naučil, imam pa tudi to srečo, da si stvari lahko hitro zapomnim.

Matic Hudournik, 5. razred, dvakratni državni prvak

Tekmujem že tretje leto zapored. Državni prvak sem drugič, lansko leto pa sem na državnem tekmovanju osvojil vseh štirideset točk. Menim, da je Vesela šola zelo koristna, saj pri učenju spoznam veliko stvari, za katere prej nisem vedel. Teme so vedno zanimive in prikazane na zabaven način. Zaradi vsega tega in fantastične predstave na podelitvi priznanj se res splača tekmovati.

Petra Plantak, 5. razred, dvakratna državna prvakinja

K Veseli šoli sem se vpisala že v tretjem razredu. Takrat mi ni uspelo, da bi postala državna prvakinja, vendar nisem odnehala. V četrtem razredu sem bila prvakinja tako kot tudi letos. Pri Veseli šoli mi je všeč to, da so teme zanimive in se veliko naučim. V temah je tudi nekaj humorja, tako da se tudi nasmejim. Želim si, da bi bila tudi v naslednjih letih tako uspešna.

Dare Jelenko, 6. razred, državni prvak

Če želim ohraniti znanje in če ga želim še veliko pridobiti, moram v svojem življenju posegati po knjigah, dobrih revijah in se udeležiti čim več tekmovanj. Eno iz med takšnih tekmovanj je prav gotovo Vesela šola. Večeri so bili tisti čas, ko sem vzel v roke Pil Plus in črpal znanje. Tekmovanje za tekmovanjem, sprotno obnavljanje snovi, zbranost, na koncu dovolj točk, velik uspeh in postal sem državni prvak. Ko sem v Ljubljani v Cankarjevem domu prejel diplomo, sem se odločil, da drugo leto ponovno poskusim.

Jure Aplinc, 7. razred, državni parvak

Ko sem izvedel, da sem osvojil zlato priznanje iz Vesele šole, sem se zelo razveselil, saj sem vložil veliko truda in časa, da sem se lahko vse naučil. Ko sem šel pisat test, sem bil zelo živčen. Na tretjo stopnjo mi je uspelo priti prvič, na drugo sem prišel prej vsako leto od tretjega razreda dalje.

Anže Rosec, 7. razred, državni prvak

Osvojitev naslova me je zelo presenetila, saj v tem tekmovanju do sedaj nisem imel sreče. Ponavadi sem izpadel že v prvem krogu, letos pa sem premagal to oviro in šel do konca - do osvojitve naslova državnega prvaka. Tega naslova se zelo veselim in zdi se mi zares super.

Vesela šola je izziv, veselje, radost spoznavanja stvari na drugačen način. Učenci, preizkusite se tudi vi v njej! ■

Mentorica Vesele šole Marija Jakopič, prof.

Odkriti zaklad Alojza Kojca

Šoštanj. Mesto, kamor sem zahajala v mladosti k dedku in babici in mesto kjer sem bila velikokrat v zadnjih mesecih. Imela sem namreč veliko čast, da sem z Vladom brskala po podstrešju in odkrivala zapuščino njegovega deda Alojza Kojca - vrtnarja.

Vlado me je že pred časom povabil na raziskovanje zapuščine

Alojza Kojca. V letošnjem letu pa sem se odkrivanju zakladov, ki so bili varno spravljani v skrinjah na njegovem podstrešju, bolj posvetila. Raziskovanje in brskanje po zapuščini je bilo zame nepopisen užitek. Užitek, ker sem odkrivala kaj vse je uporabljal, vedel in imel v lasti Alojz Kojc - vrtnar, ki je med drugim urejal tudi okolico Graščine Gutenbichl (Maroškega gradu) in Vile Široko.

Ste ga poznali?

Rodil se je leta 1898 v Predelu nad Šmarjami pri Jelšah. Tam je obiskoval 4-letno ljudsko šolo. O nadaljnjem šolanju nimamo podatkov. Prav tako ne vemo, kje se je izučil vrtnarskega poklica. 21-leten je pričel z delom vrtnarja. Sprva je bil vrtnarski pomočnik. Pri 30-ih letih je začel opravljati svoje delo kot samostojni mestni vrtnar Šoštanja.

Ohranila se je njegova delavska knjižica iz katere razberemo kraje službovanj:

- Grad Žovnek pri Braslovčah pri baronici Ilsi Cnobloeh
- Vrtarija Gaberje pri Celju pri Mihaelu Kokošineku
- Paromlin v Celju pri Petru Majdiču
- Gaberje pri Celju pri Anemarie Western
- Graščina Ainöid v Vojniku pri Faniki Dickin
- Šoštanj pri Francu Woschnaggu & sinovih
- Sarajevo v Državni kobilarni
- Trbovlje v Rudniku Trbovlje in elektrarni

Iz zapisov v delavski knjižici in iz spričeval (danes bi jih poimenovali priporočila pisma) je razvidno, da je bil Alojz Kojc zelo cenjen. Vsi delodajalci omenjajo, da je bil vzoren, skrben in zvest delavec, da ga vsem toplo priporočajo in da je odšel od njih zdrav. Kaj ga je gnalo, da je služboval na tolikih mestih, ne vemo. Morda vedoželjnost, nabiranje izkušenj ali preprosto nemiren duh.

Iz ohranjenih dokumentov razberemo, da je oskrboval in urejal grobove. Pisal je napotke za vzgojo in gojenje rastlin (ohranila sta se napotka za gojenje dalij in planik). Bil je član združenja vrtnarjev in izdelovalcev vencev v Ljubljani. Tri leta je imel vajenca Bruna

Gorogranca. Zanimale so ga tudi planine, saj je bil član Slovenskega planinskega društva. Ukvarjal se je s fotografijo, zbiral je minerale in školjke. Bil je strasten kadilec.

V svojem življenju si je ustvaril družino. Leta 1924 se je poročil z Marijo rojeno Šip. Z njo sta se verjetno spoznala pri Vošnjakih, kjer je bila Marija šivilja. Rodila sta se jima sin Viktor in hči Malvina.

Med 26-imi pobitimi na Goricah nad Šoštanjem je zapisano tudi ime Alojza Kojca. Življenje je končal v maju 1945 kot žrtev povojnih čistk. Njegovo zapuščino so svojci pospravili na podstrežje, kjer je obležala do letošnjega leta.

Ker je zapuščina izredno zanimiva, smo se članice krožka Graščinski parki pri Univerzi za III. življenjsko obdobje v Velenju odločile, da jo pomagamo urediti in predstaviti širši javnosti v Mestni galeriji Šoštanj.

Obiščite Mestno galerijo Šoštanj in razstavo z naslovom Alojz Kojc - zeleno za vse čase. Oglejte si zbirko strokovnih knjig. Večina jih je v nemškem jeziku. Obravnavajo teme od mikroorganizmov, botanike, lončnic, enoletnic, trajnic, drevnine, vrtnin, sadnih rastlin, gob, do tistih, ki obravnavajo urejanje grobov, aranžiranje s cvetjem, urejanje okolic hiš in še bi lahko naštevala.

Razstavljeni so pripomočki kot so kemijska posoda, priprave za določanje pH tal, barograf, termometri, namizni in žepni mikroskop... Prav zanimivo je, da sta se ohranila originalna računa za omenjena mikroskopa.

Semena je dobival Alojz Kojc tudi iz tujine. Od kod lahko razberete iz razstavljenih pisemskih ovojnic. Vrtnarji so takrat seveda tudi sami vzgajali semena. Poiščite Alojzovo priročno tehniko za tehtanje semen z majhno gramaturo.

Ste vedeli, da so že v predvojnem času poznali hormonske preparate za boljše ukoreninjanje potaknjencev?

Ohranila se je obširna zbirka Alojzovega vrtnarskega orodja. Menite, da so pahljačaste grablje izum "moderne časa"? Ne, saj jih je pri svojem delu uporabljal tudi Alojz Kojc. Del orodja je Vlado restavriral. To pomeni, da ga je očistil in pobarval. Vso orodje je Alojzovo, pa čeprav izgleda kot novo, pravkar kupljeno. Na lesenih ročajih orodja poiščite oznako, da je bilo orodje last Alojza. O tem pričata odtisnjeni začetnici AK. Na nekaj ročajih je črka W, ki jo povezujemo z Vošnjaki. Nekateri ročaji imajo odtisnjen napis Wolf. Tradicija orodja Wolf sega v leto 1922, še vedno pa je to aktualna blagovna znamka vrtnarskega orodja, ki ga lahko kupite v večjih vrtnarskih centrih tudi v Sloveniji.

Razstavljena je tudi Alojzova pisalna miza, pisalni pribor, štipaljke, njegove dopisnice...

Skratka, če znate opazovati z odprtimi očmi, boste odkrili na razstavi še marsikaj zanimivega. Verjamem, da boste začutili kako veličasten je bil vrtnarski poklic v preteklosti in kako občudovanja vreden vrtnar je bil Alojz Kojc. Če pa boste obiskali parka ob graščini Gutenbichl ali Vili široko, boste ugotovili zakaj smo razstavo poimenovali "Zeleno za vse čase". ■

Opomba: Razstavljeni predmeti so sicer v zasebni lasti Malvine Jamnik rojene Kojc in Vlada Kojca.

Termoelektrarna Šoštanj pred velikim letnim remontom

Zaustavitev petega bloka

V TEŠ so v zadnjih mesecih obratovali na višku svojih zmogljivosti

Šoštanj, 27. junij - V Termoelektrarni Šoštanj (TEŠ) bodo danes zvečer zaustavili peti blok, na katerem bodo pričeli z rednim letnim remontom. Vse aktivnosti v zvezi z remontom potekajo v skladu s pričakovanji in so popolnoma nadzorovane. Čeprav TEŠ v zadnjih mesecih zaradi neugodnih vremenskih razmer, ki ostalim članom HSE onemogoča optimalno proizvodnjo električne energije, obratuje s polno močjo in bo od danes naprej brez največjega petega bloka, oskrba z energijo ne bo motena. TEŠ ima izredno pomembno vlogo v HSE, saj se po potrebi, ob spremenjenih vremenskih okoliščinah, vključuje v sistem elektroenergetske oskrbe, kar pa seveda vpliva na večjo obrabo blokov. Zato so redni remonts še toliko bolj pomembni, saj zagotavljajo nemoteno delovanje in proizvodnjo električne energije. TEŠ ima med družbami v HSE največjo inštalirano generatorsko moč (745 MW) in v kriznih obdobjih pokriva večji del porabe električne energije v Sloveniji.

Peti blok je v TEŠ največji, njegova moč pa je 345 MW. Doslej so večje remonte v TEŠ opravljali na štiri leta, sedaj ko so bloki že starejši, pa bodo potekali na tri leta. Peti blok so nazadnje obnovili pred štirimi leti. Obsežna vzdrževalna in obnovitvena dela se bodo pričela v ponedeljek in bodo trajala vse do konca avgusta. Letos bodo med večjimi posegi tudi zamenjava končnega kotlovskega pregrevalnika 3, obnova kurilnega sistema z zamenjavo prašnih gorilnikov, zamenjava krmiljenja in vodenja turbine in rekonstrukcija kotlovske regulacije z visokotlačno reducirno postajo.

Mag. Uroš Rotnik, direktor TEŠ, je ob tej priložnosti povedal: "Dolgo obratovanje pri polni moči vsekakor pušča posledice na inštaliranih blokih, zato je redni remont izredno pomemben za nadaljnje proizvodnjo električne energije v TEŠ. Za nami so izredno naporni meseci, saj smo zaradi manjše proizvodnje električne energije v ostalih družbah HSE obratovali na višku naših zmogljivosti. Z opravljenim delom smo lahko izredno zadovoljni, saj smo popolnoma upravičili zaupanje našega lastnika, ki od nas pričakuje takojšnje vključevanje v sistem elektroenergetske oskrbe. Za remont bomo namenili približno 10 milijonov evrov, pri tem pa bo sodelovalo okoli 600 do 700 izvajalcev teh del. Med njimi bodo tako naši vzdrževalci, ki so bili v zadnjih mesecih v nenehni pripravljenosti, kot tudi pogodbeni vzdrževalci, ki so bili izbrani na razpisih. Glede na to, da so naši delavci dobro tehnično in organizacijsko podkovani, zapletov pri remontu ne pričakujemo."

Na modni stezi Jane Pirečnik

V soboto, 5. aprila, se je v kulturnem domu v Velenju pod organizacijo modne oblikovalke Jane Pirečnik izpeljala velika modna revija **MODNA SCENA 2003**. Gre za tradicionalno modno revijo, na kateri se predstavljajo vsi pomembnejši proizvajalci in prodajalci tekstila s področja Šaleške, Savinjske in Koroške regije.

Revija je obsegala tako proizvajalce tekstilnih izdelkov in modnih dodatkov - torbic, čevljev, očal in nakita, kot tudi frizerje in kozmetičarje. Predstavila so se naslednja tekstilna podjetja: ERA s svojimi trgovinami, VIKTOR oblačila, butik RENATE, butik GRAZIA, otroška oblačila MOJA, butik SATIENNE fashionstore, blagovna znamka

VULCANO, trgovina S'OLIVER in BIG STAR, modna oblikovalka STANKA BLATNIK, pletenine DADA in trgovina SAMOSVOJA - blagovna znamka modne oblikovalke Jane Pirečnik. Za modne dodatke so poskrbeli: optika FORTUNA, galanterija NAS, čevlji PLANIKA in ZLATARNA CELJE.

Visoko raven modne revije so zagotovile same vrhunske manekenke, kot so letošnja miss Slovenije Nataša Krajnc, Maja Šimec miss Slovenije 97, Viktorija Strajnar in druge. Glasbeni gost večera je bil letos Jan Plestenjak, ki je s svojim repertoarjem lepo popestril prireditve.

Jana Pirečnik, ki se je takšnega projekta lotila drugič zapored (lani v marcu prvič), je z izvedbo in sodelujočimi zadovoljna. Kljub znanim težavam, ki vladajo v tekstilni industriji, je takšen prikaz blagovnih znamk primeren in dosega nivo podobnih prireditev drugod. Projekt bo načrtovano prerasel v tradicionalnega in verjamemo, da iz leta v leto še boljšega. ■

Tatjana Florjančič

Proslava ob dnevu državnosti v Skornem

Priložnostna prireditev ob dnevu državnosti je bila v Skornem 24. junija na Močevskem hribu, kjer je tudi Mirogljev spomenik žrtvam nasilja druge svetovne vojne. Že tradicionalno je uvodoma zaigral Pihalni orkester Zarja, sledile pa so še druge točke kulturnega programa. Osrednji govornik slovesnosti je bil župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, ki se je zahvalil organizatorjem prireditve Turističnemu društvu Škorno za skrb in vzdrževanje tradicije.

Foto: Dejan Tonkli

Med drugim je dejal:

Republika Slovenija slavi enega največjih praznikov, dan državnosti v tem začetku poletja, ko so dnevi najdaljši in ko so noči najkrajše. Tako tudi simbolno veselo pričakujemo ta praznik kot manifestacijo razsvetljenja slovenskega naroda, čeprav je spomin na tiste dneve pred trinajstimi leti še živ. Spomin na dneve, ko so v zadnjem, celo vojnem dejanju sanje mnogih narodovih buditeljev od Trubarja dalje postale resnične. Slovenci, slovenski narod je ustanovil svojo državo zase in za vse svobodomiselnih in lojalnih ljudi, ki so živeli in živijo v Sloveniji. V govoru pa se je navezal tudi na svoje delovanje kot župan in poslanec v DZ.

Občine so na nek način najmanjši deli države in v občinah v sistemu lokalne samouprave državljani na lokalni ravni uveljavljajo svoje najbolj vitalne interese. Čeprav so zakonsko formalno naloge in pristojnosti občin in države ločene, je praksa pokazala, da takšna delitev nima velikega razumevanja pri ljudeh, ki se še vedno težko navajajo, ko gredo urejati svoje probleme, kdaj naj gredo na občino in kdaj na upravno enoto. V veliki meri naj bi se te stvari uredile v naslednji fazi lokalne reforme, to je pri oblikovanju pokrajin, na ravni katerih bi naj tudi funkcionirali državni organi, predvsem upravne enote. Sam sem kot poslanec v državnem zboru s kolegom Kavtičnikom in Kontičem pred kratkim vložil predlog zakona o ustanovitvi Savinjsko - Šaleške pokrajine, ki naj bi zajemala območje Zgornje Savinjske doline in Šaleške doline. Na tej ravni bi po našem mnenju občani ozi-

roma državljani lažje in hitreje uveljavljali svoje interese, potrebe in želje, kot pa v primeru ustanovitve tako imenovane Celjske regije, ki bi segala od avstrijske do hrvaške meje z vsemi raznolikostmi, ki se znotraj tega območja pojavljajo.

Zaključil je:

Današnji dan je namenjen praznovanju, zato najbrž ni treba veliko besed. Bodimo ponosni in ohranjajmo ta ponos, da smo z modrostjo, odločnostjo in voljo pred dobrim desetletjem ustvarili pogoje in na dobrih temeljih postavili demokratično državo Republiko Slovenijo. V imenu organov Občine Šoštanj in v svojem imenu čestitam vsem občanom in državljanom ob dnevu državnosti.

Slovesnosti je prisostvoval dr. Marjan Rožič, predsednik TZ

Foto: Dejan Tonkli

Slovenije, ki se je v svojem govoru navezal na dejstvo, da so prazniki priložnost, da skupaj ocenimo prehojeno pot in se pogovarjamo, kako naprej.

Predsednik KS dr. Valter Pirtovšek je na prapor KO ZB Skorno - Florjan pripel priklučitveni trak KO ZB Bele Vode in s tem slovesno obeležil združitev obeh odborov. V svojem govoru se je dotaknil dogodkov, ki se nanašajo na pretekli vojni. ■

Milojka Komprej

Dejavnost društva upokojencev Šoštanj

Povzetek seje

Konec februarja je bila redna letna skupščina delegatov DU Šoštanj, ki je obsegala obširen dnevni red in bogato in razgibano tematiko.

Sejo je odprl predsednik društva Leopold Kušar, ki je nastopil mandat lani. V organe skupščine so bili izvoljeni: delovni predsednik Jože Rebernak, člani Viktorija Komprej in Rudi Vrčkovnik, zapisnikar Stane Mazej, overitelja zapisnika Evgen Drvarič in Leon Štrban in verifikacijska komisija Franc Hudomal, Peter Videtič in Ivan Tajnik.

Skupščina je sprejela pomemben sklep pristopitve h Koroško - Šaleški pokrajinski zvezi DU zaradi razbremenitve ZDUS. Namesto 492 DU naj bi bilo 12 pokrajinskih zvez.

Predsednik DU g. Leopold Kušar je leto 2002 ocenil za uspešno zaradi mnogih dejavnosti. Uveden je bil poslovni račun, sanirana kanalizacija in urni stolp, prenovljena notranjost prostorov, nadaljnji cilj pa je obnove fasade ter dokončna usposobitev stolpne ure. Poleg tega pa seveda spremljajoče dejavnosti, ki jih v okviru svojega delovanja izvaja DU.

Poročilo tajnika društva Staneta Mazeja je nanizalo veliko zanimivosti. V društvu je na dan 31. 12. 02 vpisanih 1320 upokojencev. Več je moških kot žensk, največ je starostnih upokojitev, nekaj invalidskih, nekaj družinskih in drugih, starih več kot 90 let je osemnajst članov. Petintrideset let zvestobe društvu je dočakalo preko 40 članov. Vsi prejmejo spominske plakete, imajo pa še določene ugodnosti. V preteklem letu je kriterije izpolnilo šest članov. Marija Žlebnik, Ivanka Anclin, Justina Kurnik, Marija Vrhovnik, Gabriela Plešnik in Frančiška Lukman. Tudi zlatoporočenci, kar šest parov jih je, bodo šli na brezplačni izlet na Roglo. 41 članov je bolnih in starejših, te so ob novem letu obiskali in jih skromno obdarovali.

Foto: Dejan Tonkli

Upokojenci delujejo na kulturnem, športnem in razvedrilnem področju. Mešani pevski zbor se je z revije koroške regije plasiral na republiško revijo upokojenskih zborov v Celju, Ana Meža je objavljala svoje pesmi v Zborniku Likus, Franc Hudomal pa je bil predstavljen na radiu Maribor, kjer je bral svojo poezijo.

Na športnem področju je aktivnih 66 članov, ki delujejo in tekmujejo v različnih panogah. Tekmovalna sreča je različna, posebej se je odrezala ekipa kegljanja na vrhovi, ki je na odprtem kegljišču dosegla 1. mesto. Strelska ekipa je nastopila na državnem prvenstvu v streljanju z MK puško in zasedla 9. mesto. Razvedrilna dejavnost je osredotočena predvsem na izvedbo izletov, lani so jih uspešno organizirali šest. Letos bodo poleg izletniške organizirali mesečno pohodniško dejavnost.

Na redni skupščini so člani poslušali še nekatera poročila, si izmenjali mnenja in predloge, vabijo pa vse upokojence in svoje, da se po svojem interesu in sposobnostih vključijo v programske dejavnosti. ■

M.K.

Za 50 let zvestobe gasilskim vrstam

Nikoli več ne bo tako kot je bilo. S tem se gotovo strinja tudi dobitnik značke GZ Slovenije za 50 let delovanja v gasilskih vrstah gospod Franc Medved.

Foto: Milojka Komprij

Priznanje je dobil na zadnjem občnem zboru TUŠ, kjer je upravni odbor tega društva tudi dokončno napovedal prekinitev delovanja zaradi že znanih razlogov. Franc Medved bo svojo gasilsko pot gotovo nadaljeval v katerem od sosednjih gasilskih društev, kamor so bili vabljeni gasilci TUŠ-a in ker ga prijatelji poznajo kot zagriženega gasilca, bo gotovo dosegel še kakšno gasilsko nagrado. ■

M.K.

Ob Dnevu državnosti

Dne 25. 6. 2003 nas je na proslavi ob dnevu državnosti v Topolšici v prostorih kinodvorane na povabilo OO SDS Šoštanj obiskal predsednik Socialdemokratske stranke Janez Janša. V svojem slavnostnem govoru se je ozrl nazaj na prehojeno pot kot tudi naprej na nove izzive, ki

Foto: Dejan Tonkli

so pred nami. Po dvanajstih letih smo kot mlada država lahko zadovoljni s položajem v regiji, v Evropi.

Z uspešno osamosvojitvijo in aktivnim približevanjem evroatlantskim integracijam smo Slovenci dokazali, da smo ravnali prav, ko smo se pravočasno odlepili od takratne razpadajoče SFRJ.

Res pa je, da v notranjem razvoju v teh 12 letih mnogih priložnosti nismo izkoristili.

V Sloveniji je danes preveč revnih in vsi mladi nimajo zagotovljenih enakih izhodiščnih možnosti pri šolanju.

Na področju politike ni zagotovljenega demokratičnega ravnotežja. Na sicer demokratičnih in praviloma korektno izpeljanih volitvah že vse od leta 1990 različne politične opcije nimajo

Foto: Dejan Tonkli

dovolj izenačenih izhodiščnih možnosti.

Vendar pa so to napake, ki jih lahko v prihodnosti odpravimo. Ob tem prazniku je opozoril na dejstvo, da smo marca letos naredili zgodovinske korake pri nadaljevanju naše poti v normalnost.

Z glasovanjem za EU in NATO smo trajno zavarovali vrednote, za katere smo se odločili leta 1991: spoštovanje človekovih pravic, tržno gospodarstvo, parlamentarna demokracija.

Pred slovensko politiko in celotno razmišljujočo Slovenijo je naloga, da čim prej opredeli nacionalne cilje v novem okolju, še posebej v času umeščanja Slovenije v EU. To, kako bomo ravnali in kako si bomo postlali v prvih letih življenja v EU, bo še dolgo določalo naš status in pomen v večnacionalni skupnosti EU.

Tako kot je Evropska unija oblikovala konvencijo o prihodnosti Evrope, v kateri so sodelovali predstavniki vlad in parlamentov, pozicije in opozicije iz vseh 25 sedanjih in skorajšnjih članic, tako bi tudi Slovenija potrebovala konvencijo o prihodnosti Slovenije.

V takšno konvencijo bi povabili slovenske intelektualce, vrhunske strokovnjake za različna področja - iz Slovenije in tudi rojake, ki so se že uveljavili v Evropi in po svetu - predstavnike vlade in opozicije, ekonomiste, filozofe, pravnike, pisatelje in druge kulturnike. Cilj takšne slovenske konvencije bi bil en sam, in sicer odgovoriti na vprašanje:

"Kaj hočemo Slovenci kot narod in kaj želi Slovenija kot država vseh svojih državljanov doseči v tem stoletju in kako izkoristiti nove priložnosti, ki se ponujajo z vstopom v EU in NATO?"

V SDS smo pripravljeni po svojih močeh prispevati k oblikovanju skupnega odgovora na to vprašanje ter združiti pri tem naporo svoje sile z vsemi tistimi, ki razmišljajo o naši skupni prihodnosti. ■

*Povzetek govora Janeza Janše ob dnevu državnosti zapisala
Judita Čas Krneža
OO SDS Šoštanj*

Na Vaših devetdeset let, Marjeta!

Marjeta Kotnik iz Pristave je pred kratkim praznovala devetdeset let. Ob tej priložnosti so jo med drugim obiskali in ji voščili tudi predstavniki Krajevne skupnosti Ravne, ravnских borcev in župan Občine Šoštanj Milan Kopušar. Z veseljem jim je odprla vrata svojega doma, ki ga deli s sinovoma Stanetom in Jožetom z družino. Zbranih besed je spregovorila o svojem življenju, zraven pa gostoljubno ponujala prigrizke, ki sta jih pripravili hčeri Ela in Marija. Goste je pozdravil tudi sin Marjan, ki se redno in rad oglašja pri svoji mami.

Pa seveda niso bili vsi zbrani. Marjeta Kotnik je namreč rodila kar enajst otrok, od tega jih je živih devet. "Zdaj ko so odrasli,

Foto: Milojka Komprej

niti ne vem, kako sem zmogla, vem samo, da je bilo hudo in da je bilo potrebno poskrbeti za devet lačnih ust," pripoveduje Marjeta in zraven doda, da lačni niso bili nikoli, samo ona včasih niti jesti ni utegnila, ko je hitela z dela na delo.

Marjeta Kotnik se je rodila v Javorju v kmečki družini. Visokogorska kmetija, ki jo je prevzela, ko je odrasla in se poročila, je obetala težko življenje mladi družini, zato se je mož Jože odločil, da prodana in si ustvarita dom niže in bliže dolini. Tako se je družina, v kateri so že bili štirje otroci, leta 1938 preselila v Ravne, na Pristavo, kot pravijo kraju.

Res so bili bliže dolini, a rojevali so se še drugi otroci in družina se je preživljala izključno s kmetijstvom, zato je bilo treba delati od jutra do večera. Marjeta se še spomni, kako je nosila vodo 100 m daleč, nekaj na glavi, dve vedri pa v rokah. Če je bilo treba speči peko kruha, pa je bilo treba po vodo še dlje. Otroci so odrasčali, pomagali doma in si nato ustvarili svoje domove, svoje družine. Leta 1973 ji je umrl tudi mož Pepi in življenje je spet terjalo od nje preživljanje samotnih dni. Žal slabše vidi in sliši, tako ji televizor in radio nista dobra družabnika, ker pa jo boljijo tudi noge, je seveda tudi hoja prava ovira.

Marjeta pogreša družbo, zato je vesela vsakega obiska, ki ji ga namenjajo številni znanci in pa sosedje, saj je priljubljena in znana daleč naokoli. Njeno pripovedovanje je polno zgodb in izkušenj. Najbolj je seveda vesela obiska in pomoči svojih otrok, vnukov in pravnukov.

Življenje jo je mnogokrat preizkušalo in ji tudi za njen devetdeseti rojstni dan ni prineslo mirnega in sproščenega razvedrila. Smrt v ožji družini je preprečila, da bi se družina dobila na praznovanju Marjetinega rojstnega dne in se skupaj z njo veselila njene visoke obletnice.

Praznovali bodo malo kasneje in gospa Marjeta že težko pričakuje ta dan. ■

Milojka Komprej

Mladi raziskovalci pri županu

V četrtek 5. 6. 2003 so se v Kulturnem domu Šoštanj predstavili Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline in še mlajši raziskovalci iz Topolšice, ki so se pridružili projektu Turistične zveze Slovenije Turizmu pomaga lastna glava. Predstavili so se učenci šole Bibe RoECKA, šole Karla Destovnika Kajuha in učenci KDK podružnične šole Topolšica ter nekateri mladi, ki živijo v naši občini, pa svoje raziskovalno delo uveljavljajo preko srednjih šol. Na srečanje in predstavitev jih je povabil župan občine in poslanec v DZ Milan Kopušar, ki jim je ob uspelem zaključku želel tudi osebno čestitati in jih nagraditi.

Najprej so se predstavili najmlajši raziskovalci, ki so se odlično odrezali v projektu TZS Turizmu pomaga lastna glava in se z državnega tekmovanja vrnili z zlatim priznanjem. Še enkrat so domačemu občinstvu prikazali projekt Bili so in ostali veliki ljudje in mi smo njihov spomin, ki ga je vodila mentorica Jana Kovič. Župan je vsem po vrsti čestital in jih še posebej pohva-

Foto: Milojka Komprej

lil, saj so to učenci nižje stopnje in so bili na tekmovanju med najmlajšimi.

Nadalje smo prisluhnili zanimivim raziskovalnim nalogam, ki so jih predstavljali mladi raziskovalci, ob dogajanju pa je spontano teklen kulturni program, ki so ga prispevali učenci Glasbene šole FKK, oddelek v Šoštanju, ki ga vodi gospa Sonja Beriša.

Kajuhovci včeraj, danes, kaj pa jutri? so se spraševali Jernej Pudgar, Tjaša Kolenc in Polona Pečnik z mentorico Sabino Žnidar. Kako mladi skrbimo za okolje pa je skrbelo Matica Skornška, pomagala pa mu je mentorica Marica Rožič. Ksenijo Praznik in Aljo Lebar Špilak je skupaj z Darinko Kurnik skrbelo Kajenje med šoštanskimi otroki in ob tem je tema, ki jo je pripravila Lucija Rožič, Kako pa ljudje v Občini Šoštanj skrbijo za svoje zdravje, še kako aktualna. Lucija Rožič in mentorica prof. Jelka Peterlin sta za izdelano nalogo prejeli tretjo nagrado.

Odnosi med ljudmi so zanimali Dunjo Tinauer in Marijano Lakič in njuna dognanja so jima skupaj z mentorjem Borisom Plambergerjem ravno tako prinesla tretje mesto.

Nad nasiljem nad mladostniki se je zamislila Gordana Radivojevič, ki ji je ravno tako pomagal Boris Plamberger, Poznavanje in uporaba neverbalne komunikacije med odraslimi in otroki, katero je raziskovala Liljana Podvinšek z mentorico Mašo Naraločnik, pa bi vsakomur prav prišlo. Še odzivi na homoseksualnost so žulili šoštanske osnovnošolce, predvsem pa Sašo Kotnik, ki je nalogo pripravljala skupaj z Jožico Koren in že so svoje naloge predstavili srednješolci naše občine. Franci Medved in Direktno vbrizgavanje goriva pri otto motorjih Diana Kirbiš in Prodajne poti hotelskih organizacij ter Organizacija roketnega kluba Gorenje od leta 1991 z Matejo Brišnik in Janino Vršnak.

Župan je mlade raziskovalce obdaril s praktičnim darilom in vzpodbudnimi besedami, k besedi pa je bil povabljen tudi mag. Franc Avberšek, predsednik programskega sveta in nasploh duša gibanja, ki jim je k uspehu še enkrat čestital. ■

Milojka Komprej

Tudi sedmošolci Kajuhove šole iščejo rešitve za ohranitev Šaleške doline

Razvoj Šaleške doline po drugi svetovni vojni je za seboj pustil onesnaženje v več oblikah, ki so zaradi neosveščenosti in političnih pritiskov spremenili celotno podobo doline.

Leto 1985 je prelomno, saj je takrat z masovnim shodom prebivalstvo prvič opozorilo na škodo, ki je že bila povzročena in ki se je iz leta v leto večala. Tega leta se je končno spremenilo mišljenje vseh vpletenih in s počasnimi koraki se je pričela sanacija celotne doline. Podoba doline se je od konca druge svetovne vojne pa do danes močno spremenila. Izginile so cele vasi: Škale, Preloge, Družmirje. Nastala so jezera, ki so potencialno nevarna za poplave. Nastala je ogromna deponija pepela, kjer se koncentrirajo bazične snovi. Prestavljena je infrastruktura - ceste, železnica. Tudi reka Paka ima predstavljeno in regulirano strugo. Z vsem tem je bilo omogočeno industriji, da se je po najkrajši poti znebila odpadkov, ki so strupeni. Glavni onesnaževalci so bili: Gorenje - Galvana, RLV, TEŠ, GALIP (danes VEPLAS) in TUŠ. Zaradi močne koncentracije prebivalstva je bila reka Paka onesnažena tudi z gospodinjstskimi odpadkami.

K sanaciji doline se je pristopilo celovito in na visokem strokovnem nivoju. Vsi onesnaževalci so se dogovorili glede poteka sanacije, pri čemer je odločilno vlogo odigrala zavest, da se dolini povrne prijazna podoba in da se onesnaževanje zmanjša na minimum.

Z izgradnjo centralne čistilne naprave v Šoštanju je bil narejen korak, ki je razbremenil reko Pako gospodinjstskih odpadkov. Za čistejše okolje je poskrbelo tudi Gorenje, ki je zgradilo lastno čistilno napravo, in TEŠ, ki je na blokih 3, 4 in 5 s čistilnimi napravami zmanjšala onesnaževanje za 95%. Poleg Gorenja in termoelektrarne sta za čistejše okolje poskrbeli tudi Veplas in RLV.

S prehodom na daljinsko ogrevanje (vroča voda iz TEŠ) se je zmanjšalo tudi onesnaževanje iz individualnih hiš. Tako so praktično vsi prebivalci sodelovali in pripomogli k čistejšemu zraku.

Vsa ta prizadevanja k današnji podobi doline so plod truda in strokovnega dela. Na pobudo ERIC-a in Medobčinske zveze prijateljev mladine Velenje smo k sodelovanju pristopili tudi osnovnošolci s projektom Varujmo in ohranimo Šaleško dolino. Pri tem projektu sodelujem kot mentorica sedmošolcev KDK. Naše delo je potekalo tako, da smo se udeleževali predavanj, izvajali terensko delo in izdelali poročila v obliki plakatov. Z našimi izdelki smo na izviren in inovativen način prikazovali problematiko in rešitve onesnaženega zraka, vode in tal.

Pred desetletjem smo s sedmošolci na tem področju orali ledino, danes, ko pa se je projekt prijel, poteka naše delo že ustaljeno, kar je razvidno iz zbornikov, ki jih vsako leto izda nosilec projekta. V teh zbornikih je podrobno opisano celotno delo, objavljeni so najboljši prispevki in plakati, ki so tekmovalnega

značaja med sedmošolci vseh osnovnih šol v Šaleški dolini. Najboljši izdelki v tem projektu so vsako leto nagrajeni z izletom. Kajuhovci smo letos predstavili najboljši plakat in se za nagrado odpeljali na Bled.

Še bolj pomembno kot odlično doseženi rezultati pa je dejstvo, da smo pri učencih uspeli doseči pozitiven odnos do okolja.

Primerjava ekološkega stanja v dolini pred in po sanaciji je vmesna, saj je sedaj zrak bolj čist, čistejše so vode, bolj zdravi so gozdovi, z manjšim onesnaževanjem tudi zemlja pridobiva na kvaliteti in končno prebivalstvo lažje diha. V takšno sanirano dolino se po dolgih desetletjih vračajo tudi živalske vrste, ki so se zaradi prekomernega onesnaževanja zraka morale umakniti. Ugreznine so zatravljenе in splanirane, vsak poseg v dolino je skrbno premišljen in izveden z minimalno škodo za ekološko stanje.

Nekoč v prihodnosti bodo zanamci rekli, da čeprav je bila smrti zapisana dolina skoraj uničena, so se le zganili pravi čas in nam ohranili Šaleško dolino toplo in prijazno, njihov trud pa ni bil zaman, saj njihovo delo sedaj nadaljujemo mi. ■

Slavica Krebs, mentorica na OŠ KDK Šoštanj

Prijateljsko srečanje

V Listu smo večkrat poročali o delovanju Gasilskega društva Tovarne usnja Šoštanj. Po ukinitvi tovarne je društvo delovalo še kar nekaj časa z velikimi napori članov pa tudi ostalih gasilcev šoštanjskega poveljstva in zveze Velenje. Prav tako smo poročali, da so člani društva na svojem letošnjem občnem zboru z obžalovanjem ugotovili, da delovanje društva v takih razmerah ni več smiselno. Tako so sprejeli sklep o prenehanju društva. Pravnoformalno društvo še vedno obstaja, saj je za ukinitve potrebno premagati kar nekaj birokratskih ovir, s čimer se požrtvovalno ukvarja odbor, ki je bil prav tako imenovan na omenjenem občnem zboru.

Šestinosedemdesetletno delovanje društva je zapustilo svoj pečat

Foto: Marija Lebar

tako v tovarni kot tudi v mestu, še posebej pa na članih, ki si sedaj iščejo druga matična društva. Lahko rečemo, da so povsod naleteli na razumevanje, kot tudi vsa leta delovanja, ko so se znašli v težavah. Vsi se še niso včlanili v druga društva, nekateri se morda sploh ne bodo, kajti kot je dejal eden izmed njih: "Starega mačka je težko navaditi na novo hišo!"

Zadnja leta so se njihove tovariške vezi le še okrepila in tako so tudi letos, kot že vrsto let doslej, priredili tovariško ali, bolje rečeno, prijateljsko srečanje za člane in njihove žene oz. može. Tudi tokrat so izkoristili prijazno gostoljubje lovske družine Velunja in se srečali pri lovski koči v Zavodnjah. S seboj so pripeljali tudi nekaj vnučkov, tako da se je vseh skupaj zbralo skoraj petdeset.

V lepem vremenu in ob dobri hrani ter športnih igrah je srečanje potekalo, da bolje ne bi moglo. Prisrčno zbadanje, obujanje spominov in sproščen smeh so govorili o letih, ki so jih preživeli skupaj kot gasilski tovariši in pravi prijatelji. Vsi zadovoljni in prepričani, da se drugo leto spet dobijo, so se v večernih urah poslovili od prijetnega kraja in drug od drugega.

Marija Lebar

Turistične kmetije

Vroča junijska sobota je še prispevala k vroči debati udeležencev 70-urnega izobraževanja za nosilce turistične dejavnosti v savinjski regiji. Zaključno srečanje so imeli na kmetiji Vržišnik pri Janku Staknetu v Topolšici.

Rekli so to in ono na račun turizma in kmetijstva in predvsem so bili razočarani, ker občine nimajo izdelanih programov za regionalni razvoj, preko katerih bi lahko tudi posamezniki nastopali kot kandidati za pridobitev sredstev Phare. Kljub vsemu so bili udeleženci zaključnega srečanja dobro razpoloženi.

Izobraževanja, ki ga financirajo sredstva Phare, se je udeležilo 31 kmetov iz različnih krajev savinjske regije, tečaj pa je bil

Foto: Dejan Tonkli

izveden preko Svetovalno izobraževalnega centra Slovenske Konjice, s pomočjo Oddelka za kmetijsko svetovanje pri Kmetijsko gozdarskem zavodu in Šole za gospodinjske poklice Zreče. Poleg tega, da so tečajniki spoznali trende v turizmu in se posvetili tudi izdelavi ponudbe in praktični pripravi hrane, so na koncu izdelali tudi seminarsko nalogo, v kateri so strnili pridobljeno znanje. Tako je dejansko nastalo 31 razvojnih programov, s katerimi bi turistične kmetije v savinjski regiji lepo delovale. ■

Milojka Komprej

Turnir oženjeni - ledik v Gaberkah

25. maja je bil v Gaberkah na igrišču turnir v odbojki, nogometu in košarki med ekipama ledik in oženjeni, ki ga je organiziralo športno društvo. S sestavo ekip so imeli probleme predvsem oženjeni, saj jih ni bilo dovolj in so se nekateri "ledik morali na hitro oženit", da so zapolnili ekipe oženjenih. Zopet se je pokazalo, da je v Gaberkah premalo poročenih moških. Sicer pa je bilo to nedeljo v Šoštanju prvo obhajilo in tudi to je bil vzrok za odsotnost oženjenih in tudi manjši obisk navijaške publike. Verjetno je bilo prijetneje uživati v senci, ob dobri in obilni hrani kot pa se poditi za žogo v vročem popoldnevu.

Kljub temu so tekmovalci z manjšo zamudo izvedli. Tekme so bile na "profesionalni" ravni, saj so sodili pravi sodniki. Nekateri tekmovalci so pokazali, da imajo veliko kondicije in športnega znanja, saj so tekmovali v vseh treh disciplinah. V odbojki so zmagali ledik, v nogometu in košarki pa oženjeni. Kljub težavam s sestavo ekipe so skupno bili boljši oženjeni. Mogoče je k temu pripomogla tudi pomoč s strani ledičnih.

Kljub temu da je bilo poskrbljeno za glasbo, pa je manjkal komentator, ki bi zabaval maloštevilno publiko in vzpodbujal tekmovalce. Vsem tekmovalcem lahko samo čestitamo, saj so se z vsemi močmi borili kljub vročini in majhni podpori publike. Še najbolj se je publika razvnela ob tekmi malega nogometa, medtem ko pri odbojki publike sploh ni bilo, pri zadnji tekmi - košarki pa so se "navijači" umaknili za mize in ob kozarčku osvežilne pijače kramljali in uživali v poznem popoldnevu. ■

Aleksander Grudnik, Zdenka Mazej
Športno društvo Gaberke

Foto: Magda Lampret

Slaščičarna KIWI

V Šoštanju že drugo sezono deluje na drugem delu avto-busnega postajališča slaščičarna KIWI.

Tu se v glavnem zadržujejo v času šolskega leta otroci. Ustavijo pa se tudi v teh vročih dnevih mimo vozeči in hodeči. Vsi pa si privoščijo zelo okusen sladoled. Možno pa je zunaj pri mizi spiti tudi kakšno kavico, veliko ali malo. Pa tudi sladoled prijazno postrežejo k mizi.

Slaščičarno vodita Zuberi Fikri in njegov sin Sabir. Omenjena slaščičarna je delovala v Velenju že leta 1971, zanimivo pa je, da sta imela oče in brat sedanjega lastnika leta 1953 že slaščičarno v Šoštanju. ■

Magda Lampret

Ob dnevu krvodajalcev

Odkar je v Zagorju organizirano darovalo kri devet rudarjev in s tem hote ali nehoote sprožilo eno največjih humanih akcij v okviru RK - krvodajalstvo, mineva letos 50 let. Območno združenje RK Velenje je ta datum obeležilo z že tradicionalnim srečanjem krvodajalcev v Ravnah pri Šoštanju.

Foto: Milojka Komprej

Foto: Milojka Komprej

7. junija je zbranim na srečanju spregovoril predsednik OZ RK Jože Medved in se v govoru navezal tudi na 140. obletnico gibanja RK, v katerega je vključenih več kot 100 milijonov ljudi širom zemeljske oble. G. Medved je glede na visoko število krvodajalcev iz Šaleške doline prepričan, da bo humanost in solidarnost še naprej živela. Predvsem zaradi ljudi, ki se odzovejo klicu na pomoč. Prisotne je nagovorila tudi Anica Dernač iz glavnega odbora RK, njenim besedam zahvale in priznanja krvodajalcem pa sta se pridružila še velenjski župan Srečko Meh in poslanec v DZ Jože Kavtičnik. Podelili so kar 28 priznanj, ki so jih prejeli tisti, ki so darovali kri že več kot 70-krat. Največkrat po številu, ki se približuje številki 200, gospod Alojz Melanšek.

Foto: Milojka Komprej

Uradni del je zaokroževal kulturni program, ki so ga prispevali učenci šole Ravne.

V duhu Denar ni vse se je druženje okoli 800 krvodajalcev nadaljevalo ob golažu in zvokih družinskega ansambla Mogu. Predsednik KO RK Ravne Jože Jančič je ob tej priložnost povedal:

Ravenski odborniki smo ponosni na to, da je srečanje krvodajalcev prav v Ravnah. Kljub temu da to zahteva od naših članov še dodatno prostovoljno delo, se trudimo, da bi bilo srečanje kar najbolj prijetno. Zakaj? Zato, ker je tudi to način, da se krvodajalcem primerno oddolžimo in jim damo neke vrste priznanje. Kmetje in upokojenci nimajo od prostovoljnega darovanja krvi ničesar. Nimajo prostega dneva, nimajo plačila in je take vrste srečanje edina potrditev tega lepega, humanega dejanja. Tudi drugače smo po številu krvodajalcev v Ravnah najštevilčnejši na območju občine.

Gospod Jože Jančič že skoraj petnajst let vodi Krajevni odbor Rdečega križa v Ravnah in o svojem delu ve povedati veliko. Predvsem pozitivnega na račun svoje ekipe oziroma ljudi, ki delajo z njim, in na račun vseh, ki nesebično pomagajo, da se vloga Rdečega križa kot mednarodne organizacije ne bi zlomila na račun udarcev, ki jih povzročajo afere na vrhu. Negativen prizvok je le v podpori in razumevanju te organizacije s strani vrha, države, ki ne nudi prave mere pomoči in je delo često prepuščeno iznajdljivosti in vztrajnosti posameznikov oziroma krajevnih odborov. Gospod Jože Jančič je prostovoljec z dušo in telesom in priznava, da se pogosto znajde v vlogi, ko dobesedno prosi za pomoč. V tem trenutku bi si želel, da bi se zaupanje v organizacijo povrnilo, saj bo tudi preteklo delo izgubilo svoj smisel in pomen, če ne bo napredka in rasti članstva v organizaciji RK.

Letošnje srečanje v Ravnah je zelo uspelo in Jože se v imenu KO Ravne zahvaljuje sponzorjem, darovalcem dobitkov in ostalim, ki so pripomogli k izvedbi srečanja. ■

Milojka Komprej

Igrali smo se, da bi se lahko igrali...

Na "Donikovem vrhu" v Lokovici je v zavetju stoletnih smrek in prijaznega gozda zgrajeno igrišče, ki so ga v petek 23. maja slovesno predali namenu. "Igrali smo se z mislijo, da bi se naši otroci lahko igrali.!" je v osrednjem govoru povedal Jure Hrastnik.

Želja in zavedanje, da otroci potrebujejo varen in prijeten kotiček, kjer bodo krepili duha in telo je gnala domačine v tem zaselku Lokovice, da so kljub začetnim in spremljajočim težavam vztrajali do konca.

Aktivnosti je vodilo športno društvo, ki ga vodi Jure Hrastnik, znotraj društva pa so si lepo razdelili naloge, kaj bo kdo prispeval, da bo delo teklo. Ko so lani dobili gradbeno dovoljenje, so še dodatno pohiteli z aktivnostmi, tako, da je bil včasih ženski del članov društva kar malce nejevoljen. Namesto, da bi možje

Foto: Dejan Tonkli

kaj postorili doma, so se motovili okrog igrišča. Kako lepa beseda vedno pravo mesto najde je dokaz tudi pomoč občine Šoštanj, ki jo je zagotovil župan Milan Kopušar na enem izmed srečanj z zagnanimi člani športnega društva.

Da bo v prihodnje bolj previden z izjavami, je bil malce šaljivo zadržan zato v svojem priložnostnem govoru; pa je vseeno z veseljem v družbi predsednika KS Lokovica Borisa Lambizerja prerezal trak in predal igrišče namenu. G. Lambizer se je ob tem tudi zahvalil za pomoč vsem, ki so finančno, moralno ali z delom podprli krajane pri njihovem prizadevanju. ■

Darko Menih, ravnatelj šole, kamor zahaja večina teh otrok pa je bodočim uporabnikom igrišča podaril kaj drugega kot žogo, ki jo bodo gotovo s pridom uporabili. Na vprašanje koliko je investicija stala pa so zadevo ovrednotili na okoli dveh milijončkov ali več, ki jih je primaknila občina, zemljišču, ki ga je velikodušno odstopila družina Kešpret, pomoči Elektrarne, ter seveda ogromnemu prispevku domačinov.

Par lepih misli je ob tej priložnosti izrekel tudi dekan Jože Pribožič in dogodek navezal na zgodovinska mesta, ki so imela poleg pomembnih objektov praviloma tudi igrišča.

Slovesnost ob otvoritvi je bila polepšana z mladimi talenti, v imenu mladih pa je svojo zahvalo in navdušenje nad to lepo in koristno pridobitvijo izrazila Mojca Bačovnik. ■

Milojka Komprej

Skomine in skomine

Eda Kodruna gotovo dobro poznate. Gurmani takšni in drugačni so se gotovo že mastili ob dobrotah, ki jih pripravi njegova vešča roka.

Kjer so dober pečen odojek, bograč, čevapčiči, pleskavice in ostale roštiljske radosti, je Eda gotovo zraven. V svojem belem predpasniku, ob katerega si podrgne od dobrot mastne roke in zraven katero pove, je sinonim za poletne užitke pikniškega in veseliškega življenja. Ko pa pade sneg, je Eda spet v formi. Nastopi čas kolin in prašičjih radosti. Ob pečenkah in kislih juhah je vedno dovolj mesa še za klobase in salame. S samo njemu znano skrivnostjo, ki jo skupaj z mesom in slanino zavije v črevo, po mesecih zorenja postanejo pravi kulinarični užitek. Lepo trde s plesnivim ovojem in s sočno rdečkasto vsebino. ►

Foto: Arhiv

Užitek za pogled in za na jezik. Ko se Eda v svoji shrambi postavi ob viseče dobrote in ob sod vina, ki seveda ne sme manjkati - ne smete manjkati tudi vi. Eda ve, da so užitki popolnejši, če jih deliš, zato vam bo z veseljem zarezal v salamo in vam ponudil kolobar rdeče in dišeče, na jeziku topeče se dobrote. ■

M.K.

Dom brezdomcev

Celje ni tako daleč in brezdomci so tudi med nami.

Novembra smo bili povabljeni na selitev zavetišča za brezdomce, ki se je iz napol podrte bajte sredi Celja preselilo na Kosovo 7, v staro meščansko hišo. Veliko zaslug za spremembo lokacije in boljših bivalnih pogojev brezdomcev imata prav gotovo župan Celja Bojan Šrot in aktivistka Suzi Kvas, prav tako pa ne gre spregledati vloge vodja zavetišča Danija Bedrača, ki se z brezdomci ukvarja neposredno.

Medtem se je bivanje v zavetišču ustalilo na svoj način, okolica pa razen zanimivega grafita "Hotel California", izpisanega na fasadi pred vhodom, ne kaže, da so si v notranjosti te stare in lepe hiše poiskali zavetje in dom tisti, ki ga zaradi različnih razlogov nimajo.

Hiša lahko nudi streho nad glavo 25 uporabnikom, trenutno jih je na Kosovi 14, med njimi dve ženski. S področja, ki ga pokriva Upravna enota Velenje in Center za socialno delo Velenje, so 3 trije uporabniki, nad katerimi prizadevno bdi Lidija Hartman. Zavetišče za brezdomce je lepo urejeno, več ali manj stalni uporabniki, ki so prepoznavno v socialni stiski, brez prebivališča in podobno, so nameščeni v toplih sobah s štirimi ali manj ležišči, v skupnem dnevnem prostoru lahko gledajo televizijo in se tudi sicer vsaj v teh prostorih družijo na dostojen in človeka vreden način. Vse to nekako urejuje HIŠNI RED, ki je sam po sebi zdi samo kos papirja, vendar kaže praksa na njegovo dosledno upoštevanje. Tako s strani vodja centra in dežurne službe kot uporabnikov tega zavetišča.

Bivanje v zavetišču za brezdomce prav po zaslugi vodje zavetišča in pa tudi dežurne službe ni le spanje in en topel obrok. Zavetišče se približuje imenu dom tudi zaradi odnosov med uporabniki in izvajalci programa Socius, ki temelji na spoštovanju, pomoči in medčloveških odnosih. Ta vključuje tako lajšanje osebnih stisk, strokovno obvladovanje specifičnih skupin, kjer gre za preprečevanje nasilja, vnos alkohola in socializacije v smislu skrbi za osebno higieno, kakor tudi za higieno in red v prostoru. Pri izvajanju programa se srečujejo z resnimi težavami, saj včasih postane zavetišče tudi hiralnica ali podaljšana roka psihiatrije. Mnogi med uporabniki oziroma brezdomci pa so iznajdljivi, nadarjeni ljudje, nekateri dobro rišejo in pišejo, najde se tudi tak, ki bo iz te hiše odhajal v šolo.

Zavetišče je na nek način našlo mesto tudi v okolici. Mnogi so prisluhnili potrebam delovanja le-tega in pomagajo na svoj način. Tudi z obleko in predmeti, med katerimi je širok razpon: od toaletnega papirja do računalnika. Tudi v bodoče sprejemajo pomoč kar neposredno v zavetišču, kjer bo dežurna služba ustrezno ravnala z darovanjem.

Ob obisku smo bili prijetno presenečeni nad čistočo in higieno tako prostorov kot trenutnih prebivalcev ter nad načinom, s katerim se vzpostavljajo odnosi med uporabniki, vodjo in dežurnimi delavci.

Že napis: Vnos alkohola (skozi okno, pod jakno itd...) je TAKOJŠEN ODPUST, pritožb ni. pove, da je vzpostavljanje discipline in reda na prioriteten mestu in da se bivanje v domu za brezdomce lahko začne in konča na enak način. Ko izgubiš dom. ■

Milojka Komprej

Foto: Milojka Komprej

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

Prav rad bi vam vroče poletne dni, ko še branje LIST-a predstavlja napor, popestril s kakšno novo informacijo, a žal kaj posebno zanimivega ni. Vse se še vedno vrti okoli priprave pogojev za največjo investicijo v zgodovini naše samostojne občine. Saj veste, to nesrečno osnovno šolo bi radi zgradili, pa še prostorskega akta, ki bi bil podlaga za izdajo ustreznih dovoljenj, noče in noče biti. O težavah z zemljiščem so poročali že drugi lokalni časopisi, zato naj omenim zamudo pri sprejemanju prostorskega akta (sprememba obstoječih prostorsko ureditvenih pogojev oz. PUP-a). Kmetijska zadruga je po uspešnem lobi-ranju občinskih svetnikov uspela upočasniti že tako počasne občinske mline, ki rojevajo prostorski akt. Izgradnja novega trgovskega centra, nova pridobitev omenjene zadruga, je tako postala pomembnejša od časovne stiske, v kateri se je znašla predvidena gradnja šole. Šola je prijazno odstopila prednost neučakanemu nakupnemu centru.

Priznati moram, da me je presenetila ostrina in odločnost besed nekaterih svetnikov, ki bi se bili za gradnjo trgovskega centra pripravljeni odreči tudi za Šoštanj tako pomembnega akta, kot so dolgoročno zastavljene urbanistične zasnove bodočega prostorskega razvoja našega mesta, čeprav je bilo v omenjeni dokument vloženo že več let truda, napornega usklajevanja interesov in

nemalo denarja. Tudi posebna predstavitev urbanističnih zasnov, ki naj bi svetnike seznanila s projektom, začetim še pred njihovim mandatom, očitno ni prepričala večine.

Sicer pa, to ni kakšna posebna lokalna značilnost. Za ugotovitev, da gre spet za efekt globalizacije, zadostuje že pogled v bližnjo okolico. Mar ni NAKUPNI CENTER danes tista atraktivna točka v prostoru, v katerega se stekajo vse poti? Kot gravitacijska črna luknja, ki posrka ves denar iz naših žepov. Z "mrzlico kapitalistične malarije" okuženi, kot bi rekla Irena Jakopanc (NČ, št. 24/03), romamo v arhitekturno atraktivno zasnovane potrošniške hrame, kjer se predajamo polnjenju vozičkov, "akcijskim cenam" in zbiranju nalepkic. Je torej strah dušnih pastirjev, da bodo novi templji potrošništva aktivni tudi na gospodov dan, zapeljali naše odvisne duše, upravičen? Je zato potreben referendum?

Arhitektura nam lahko služi kot dober pokazatelj trenutnih vrednot v družbi. Obnaša se namreč kot žilava rastlina, ki za svoje seme vedno najde prgišče zemlje. Taka semena predstavljajo inovativne ideje, ki potrpežljivo čakajo in hkrati ves čas iščejo odgovornega investitorja, da jih uresniči in s tem omogoči preživetje ideje oz. misli same. Prav šolske stavbe so v drugi polovici preteklega stoletja predstavljale tisto interaktivno okolje idej in vir družbenih sprememb. Šole so bile vedno predmet arhitekturne teorije in hkrati modeli, na katerih so se bodoči arhitekti lahko učili svojega poklica. Arhitektura, kot produkcija novih prostorov, se danes, osvobodena družbene

odgovornosti, očitno seli v tehnologijo zabave in potrošnje (BTC, EURO CITY, ...), kjer je na prodaj kot fascinantna kulisa za privabljanje novih kupcev. Tako kot vse drugo je postala odvisna od lastnikov kapitala, ki pa se žal svoje odgovornosti do mesta še ne zavedajo dovolj.

Z umikom socialne države tudi izobraževalne ustanove oklevajo med virtualnim svetom informacijske tehnologije in svetom fizičnih prostorov. A le slednji omogočajo družabna srečanja z namenom razvoja posameznika. Je v tej globalni hysteriji še možno zgraditi šolo, ki bi razvijala kulturno odgovornega posameznika? Bi šola lahko postala izobraževalni otok odpora do potrošniškega sveta, ustanova za (pre)šolanje družbe? Ne vidim razloga, zakaj ne. V ravno prav majhnem mestu smo, da bi že ena sama šola, ena stavba to zmogla. Pa imamo za to dovolj duha?

Včasih že kaže na to. Kdor je bil prisoten na drugi izmed "treh točk" praznovanja obletnice našega mesta v čudovitem okolju Vile Široko, bo vedel, na kaj mislim. Skoraj popolno sliko prijetnega kulturnega dogodka je poleg zvoka orkestra, gibov plesalk, slik na platnu, žvrgolenju ptic, gromkih besed pesnika zaokrožil še prekrasen ambient, zaenkrat v Šoštanju še nepresežene arhitekture. A trpek verz prebrane pesmi še vedno odzvanja... "Duha manjka tvojim otrokom, duha..." ■

Tri točke

V četrtek, 26. junija, je praznovalo mesto Šoštanj. Tokrat je upihnilo že 92. svečko, odkar je bilo sprejeto v družbo mnogih mest, ki so dajala pečat dogodkom pod žezlom takratne monarhije. Pa čeprav je bilo mesto pozdravljeno kot najmlajše

lahko povežejo.

Letošnjo prireditev je v treh delih organizirala skupina Svetlobni krog (SK) pod vodstvom Janija Napotnika in jo poimenovala Tri točke. Prireditev je bila organizirana in izvedena na nivoju, kakršen pripada mestu častitljive starosti. Uvertura se je odvijala v Kajuhovem parku, ki po obnovitvi postaja priljubljeno zbirališče krajanov, željnih tovrstnih dogodkov. Tudi tokrat smo prisluhnili mladim izvajalcem, ki so mnogim obiskovalcem polepšali popoldan.

tako izpostavljeni novim, drugačnim in konkurenčnejšim razmeram. Izrazila je veselje nad uspehi šoštanjskih godbenikov, ki so okronali svoj trud z zlato medaljo, pridobljeno na državnem tekmovanju v Kamniku. Pomlajena zasedba orkestra je rezultat dobrega in strokovnega dela izpostave glasbene šole v Šoštanju, ki je ob velikem odrekanju in trudu godbenikov pogoj za skupni uspeh.

Ob suiti na ruske ples, Angels from the realms of glory, smo se na filmskem platnu sprehodili

Foto: Dejan Tonkili

nemško mesto na Spodnjem Štajerskem, so meščani v njem imeli nekaj skupnega. Bili so nanj navezani, živeli v medsebojni strpnosti ter se v njem prijetno počutili. In brez teh različno opredeljenih meščanov, ki so mnogokrat stali na nasprotnih straneh, tudi naše mesto ne bi bilo to, kar je.

V njegovi dolgoletni zgodovini je bilo mnogo dogodkov, ki so botrovali k temu, da je mesto raslo, se razvijalo in se je pisalo meščani Šoštanja z veliko začetnico. Preživelo je več državnih ustrojov, dve svetovni vojni, gospodarski vzpon in njegov zaton. Največji udarec so mu zadale povojne spremembe na upravnem področju s selitvijo sedeža občine ter posledice rudarjenja. Danes se mesto počasi otreša okovov demografske ogroženosti in se spogleduje z nekaterimi obetavnimi projekti v prihodnosti.

KS Šoštanj si je že pred leti zadala cilj dvigniti kvaliteto bivanja meščanov in jim omogočiti varno in prijetno življenje v mestu. Zato tudi odločitev o praznovanju najbolj pomembnih dogodkov našega mesta, ki nas v mnogem

Zaradi dežja, ki nas je presenetil v nepravem času, je bila moderatorka prireditve Milojka Komprej prisiljena napovedati njeno prekinitev s povabilom na večerno snidenje v Vili Široko. Organizator je tudi s težavo sprejel dejstvo, da Rock mesta odpade zaradi organizacijskega nesporazuma, ki je vplival na ustreznost upravnega postopka. Koncert, ki ga je KS želela pokloniti učencem ob njihovem zaključku šolskega leta, se bo tako organiziral v jesenskem času kot popotnica k lažjemu odpiranju jesenskih šolskih vrat.

Prireditveni prostor v Vili Široko je bil postavljen v parkovno okolje pred samo zgradbo, kjer je avtor domiselno porazdelil nastopajoče po celotnem avditoriju. Pozdrav fanfar godbenikov Pihanega orkestra Zarja je naznanil pričetek druge točke, imenovane Zvok orkestra. Program se je prepletal med izraznim plesom plesnega studija N pod vodstvom Nine Krenker Mavec, recitali Petra Rezmana in glasbenimi vložki mojstrov pihalnega orkestra. Zbrane je nagovorila mag. Cvetka Tinauer, ki je spregovorila predvsem o izzivih ob vstopu v Evropsko skupnost na področju gospodarstva. Včlanitev je tik pred vrati, zato se je po njenem mnenju čas za pripravo na vstop že iztekel. Spremembe bo čutili tudi na nivojih lokalnih skupnostih, saj bodo gospodarski subjekti prav

po zgodovini našega orkestra, ki razveseljuje krajanje že od davnega leta 1925.

Seveda ni manjkala tudi zdravica našemu mestu pod oboki razpadajoče vile Široko, ki po dolgoletnem životarjenju kaže do sedaj najkvalitetnejšo podobo. Tudi zaradi tega dejstva je bila lokacija za točko Zvok orkestra izbrana v tej šoštanski vili z željo, opozoriti na stanje objekta, ki nam je dobesedno lahko v sramoto. Kalvarija te gozdne vile se je pričela že leta 1944 z okupatorjevo zaplembo, s čimer so se strinjale tudi povojne oblasti, ki so objekt nacionalizirale in ga dolga leta izkoriščale.

Zadnji udarec ji je zadala mlada slovenska država, ki se je ob svojem prisegnanju na nedotakljivost zasebne lastnine pritožila na sklep o vračanju objekta njegovim lastnikom, ki izhajajo prav iz tiste rodbinske veje, ki ima največ zaslug za to, da imamo vzrok za praznovanja v mestu Šoštanj.

Agonija objekta se bo sedaj še naprej nadaljevala in kaj kmalu lahko pridobi status prenekaterih ostalih zgradb v mestu, ki služijo za sproščanje uničevalne sle, kriminalu in ustrahovanju meščanov.

Priložnosti za vrnitev ugleda objektu je bilo dovolj, preveč. Čas je za boljšega gospodarja.

Danilo Čebul ml.

Nad Pako s kulturo

"Paka je kultura," s poudarkom na "je" in "kultura", so rekli v Zavodu za kulturo Šoštanj minuli mesec in organizirali čistilno akcijo. Seveda ne sami. Turistično lepševalno društvo Šoštanj ve, kaj pomeni lep in čist Šoštanj, gasilci so tako vedno in povsod zraven in, kot se je izkazalo na akciji, tudi zelo pridni, pa tudi šoštanjske planince skrbi Paka.

Tudi nekaj sponzorjev se je nabralo, ki so izpolnili obljube in še kaj, Komunala, PUP,

Foto: Dejan Tonkli

Erico, TEŠ, CZ Šoštanj, in nekateri, ki jih niso. Bodo pa drugič postorili, kot je treba, ali se pridružili kako drugače. Ni važno. Važno je, da je akcija lepo uspela, še posebno, ker je delovno, mokro vzdušje v Paki spremljalo glasbeno razvedrilno počutje v Kajuhovem parku. In sončna sobota 14. junija je vabila tudi mimoidoče,

Foto: Dejan Tonkli

da sedijo na klopcu in prisluhnejo, komu drugemu kot Pihalnemu orkestru Zarja, tolkalistom glasbene šole Šoštanj in skupinam ON/OFF, SKINK, HIGH VOLTAGE ter posameznikoma Nejcu Robidu in Agnes Kloboves. Pa še harmonikarji Raven so zategnili meh, tako da je bilo za vsak okus. Direktor Zavoda za kulturo Šoštanj Kajetan Čop je za prvič zadovoljen. Skupine so ustvarile pravo vzdušje, tisti, ki so čistili, pa so se izkazali po svojih najboljših močeh. To so bili: Vinko Pejovnik, Leon Štrban, Jure Lesjak, Sebastjan Pečecnik, Silvo Škrbot, Silvo Pesek, Miran Pesek, Klemen Kodrun. Za temeljito čiščenje bi jih bilo treba seveda več in z boljšo opremo, a včasih je dovolj, da s kakšno dejavnostjo spet malce

potrkaš na zavest ljudi.

Na zavodu za kulturo obetajo povečanje števila prireditev. Prva bo že v juliju pod naslovom Smallfest, ko bo Šoštanj, njegove ulice, igrišča in prostor ob jezeru živahen kar dva dni (in noči, hm ...) Čop je k sodelovanju povabil tudi znane organizatorje Šoštanjskega izziva in MC Velenje, kar vse skupaj obeta dober in

atraktiven program.

Da ne bodo v Šoštanju potem govorili: "A zdaj je pa kar naprej neki!" ■

Milojka Komprej

Zlata Zarja

Novica, da je Pihalni orkester Zarja na 23. državnem tekmovanju druge težavnostne stopnje priigral zlato plaketo, seveda ni več novica.

Foto: Dejan Tonkli

Je pa dosežek, katerega je želel nagraditi tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, ko je 6. 6. 2003 povabil v sejo sobo Občine Šoštanj člane orkestra in jim sam tudi osebno čestital k lepemu dosežku. Vzpodbudne in pohvalne besede so bile podkrepljene še z obljubo o nadaljnji pomoči pri rasti in skrbi za kvaliteto in članstvo. ■

M.K.

Paka 1991
Paka 2001

● IV. (najslabši) kakovostni razred

K izboljšanju Pake smo svoj delež prispevali tudi mi!

ERICo

ERICo Velenje, Inštitut za ekološke raziskave
Koroška 58, SI-3320 Velenje, p.p. 22
tel.: 03/898 19 30, www.eric.si, e-mail: erico@eric.si

Kulturno umetniško društvo Ravne slavilo

"Kulturno umetniško društvo Ravne je društvo, ki združuje ljudi na več nivojih," je med drugim v svojem govoru povedal župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, ko je ob dvajsetletnici delovanja zaželel članom in predsedniku dobro nadaljnje delo.

Peter Obšteter.

Foto: Milojka Komprej

Na igrišču v Ravnah, kjer je bila 28. 6. 2003 slovesnost, se je poleg govora župana v dobro uro trajajočem programu zvrstilo več točk, ki so pokazale, da je delo društva široko in vseobsegajoče in da najdejo v njem prostor vsi, ki jih združuje dobra volja in zavest kulturnega delovanja v dobro skupnosti. Na kraju dogajanja je predstavnica JS za KD območne izpostave Velenje Tatjana Vidmar tudi podelila priznanja za delovanje Melhiorju Berložniku kot zaslužnemu za moški pevski zbor in Francu Hudomalu, Mirku Pergovniku, Mileni Movh, Erni Obšteter ter Dragu Kotnik kot prejšnjim predsednikom društva.

Predsednik društva Peter Obšteter, ki je pred tremi leti prevzel vodenje društva, je ob okrogli obletnici povedal:

Vesel sem, da število članov v našem društvu raste. Vseobsegajoča dejavnost je bila razvidna tudi iz kulturnega programa, kjer so se imele možnost predstaviti vse sekcije, ki delujejo v društvu, povabili pa smo tudi goste. Sedež društva oziroma prostor, kjer se odvijajo dejavnosti, je v stari šoli Ravne, kjer se tudi sestajamo na delovnih sestankih, ki so kar pogosti. Na leto pripravimo od 10 do 13 prireditev v kraju in izven njega. Zadnji dve leti je najmočnejša, številčno in tudi drugače, dramsko recitacijska sekcija, dejstvo pa je, da člani niso strogo opredeljeni ali usmerjeni v samo eno dejavnost v društvu, temveč lahko širše uveljavljajo svoje interese. Zgledno sodelujemo tudi s šolo, saj vidimo v otrocih bodoče kulturne delavce.

Vodstvo sestavlja predsednik Peter Obšteter, podpredsednica Marjana Kotnik, člani pa so še Ivan Toplišek, Dejan Obšteter, Ivan Kumer, Danijela Olup, Katja Mesarič, Natalija Hudournik, Katja Švrc, Erna Obšteter, Jože Jančič in Simon Lenko. Veliko oziroma skoraj vse opravimo sami, od idej, tekstov, scene, propagande itd., saj vemo, da je denarja za delovanje društva malo. Če bo še vsaj tako, bo še šlo, čeprav je čedalje težje zmotivirati ljudi za delo.

Želim si, da bi lahko članom privoščil vsaj kak izlet, tako pa je edina vzpodbuda denar od vstopnin, s katerim si sekcije pomagajo, kolikor pač gre.

Peter Obšteter je še dodal, da rabiš za dobro in organizirano vodenje društva veliko časa. In ker ga sam nima dosti, saj je vključen še v druge dejavnosti in organizacije, ga skrbi, kadar delo ne teče tako, kot bi moralo.

Vendar je Peter vseeno optimist in računa, da bo društvo čez deset let še boljše in še številnejše. ■

Milojka Komprej

Vragolije s palicami

Nastop mažoret, naših šoštanjskih virtuozi, je 7. junija privabil v športno dvorano veliko občudovalcev.

Foto: Arhiv

Ksenija Urbanc, njihov vodja, je bila upravičeno zadovoljna tako z odzivom kot z nastopom svojih učenk.

Skupina deluje že devet let, za seboj imajo že kar nekaj uspehov. Stare pa so od 7 do 21 let. Na prireditvi so nastopile z različnimi rekviziti: cofi, vrtnico, palico, traki in občinstvo je imelo kaj videti. ■

M.K.

Pastir in barve

Aleš Nežmah v Mestni galeriji Šoštanj

Barve za pastirja je skupni naslov

razstave, ki jo je v Mestno postavil slikar iz Šentjurja Aleš Nežmah. Otvoritev razstave, ki je bila 15. 6. 2003, je pospremil kulturni program, ki sta ga prispevali mladi umetnici iz Škofje Loke Eva Omejc in Agnes Kloboves ter beseda likovne kritičarke Marlen Premšak.

Med drugim je spregovorila o umetnikovi literarni poti, po kateri je hodil, preden se je lotil slikanja, in navezala njegova dela na kasnejšo slikarsko pot. Marlen Premšak pravi:

To so asociacije, ki jih dajo slutiti njegova olja na platno. Lahko pa tudi ne, saj gre za izrazito abstraktno slikarijo, pri kateri gledalca bolj usmerja z obveznimi podnapisi, naslovi kot s samo motiviko, zreducirano na barvne nanose in igre barvnih lis. V velikem prostoru. Sam pravi, da potrebuje prostor, potrebuje več svobode in več možnosti. Začel je praktično iz nič, spontano, le z malo poduka in nasveti. Ko začne slikati, se pusti voditi navdihu, ena iztočnica sledi drugi in nikoli zagotovo ne ve, kam ga bo postopek na koncu pripeljal. Zanaša se na svoj prirojeni čut za koloristično gradnjo in barvna skladja, zato je razumljivo, da je izid enkrat boljši, drugič uspe nekoliko manj. Pomembno je, da je pot odprta in da vodi v nova iskanja. V odkrivanje ploskovnega slikanja, gibanja po platnu, v katerem pesnik in slikar sporoča soncu, naj ga počaka, da mu naslika nasmeh. Aleš Nežmah je poln slikarske energije in nedvomno bo s svojim neugnanim kolorističnim nabojem sčasoma prestopil prag spontanosti in si zavestno postavil okvire, znotraj katerih se bo živahno razdajal naprej.

Razstava bo na ogled do 14. 7. 2003. ■

Milojka Komprej

Foto: Dejan Tonkli

V slovo g. kaplanu Janku Kvartiču

V noči na 13. maj 2003 je v celjski bolnišnici umrl dolgoletni šoštanjski kaplan g. Janko Kvartič. Slovo od njega je pokazalo, da je bil duhovnik po Gospodovem srcu, blizu ljudem. Že ob njegovem mrtvaškem odru se je zvrstila množica ljudi, ki ga je z molitvijo in pesmijo priporočala Božjemu plačilu in usmiljenju.

Pogrebno slovo je 15. maja vodil mariborski pomožni škof dr. Anton Stres. V šoštanjski župnijski cerkvi je z njim somaševalo 70 duhovnikov. Med pogrebno sveto mašo je gospod škof nagovoril zbrano množico in se poklonil spominu g. kaplana z besedami:

"25. junija letos bi rajni sobrat gospod Janko dopolnil 46 let in 29. junija letos bi obhajal 20-letnico mašništva. Sorazmerno kratko je bilo njegovo življenje. Bilo pa je izpolnjeno s popolno predanostjo Bogu in njegovemu kraljestvu, posebno pa še duhovniški službi, ki jo je cenil in ji posvetil vse svoje življenjske moči tudi takrat, ko je bolezen le-te že zmanjšala. Bogu in njegovemu kraljestvu je dal vse, kar je bil in kar je imel. Ta popolna predanost pa v Božjih očeh največ šteje, kot nas uči tudi svetopisemska zgodba o ubogi vdovi. Bog ne potrebuje naših moči in velikih sposobnosti, deluje pa preko naše predanosti in velikodušnosti za Božje kraljestvo. Za to predanost in velikodušnost rajnega sobrata Janka se želimo danes ob slovesu od njega zahvaliti Bogu in ga priporočiti njegovi očetovski ljubezni.

Njegova duhovniška pot ni poznala veliko postaj. Novo mašo je pel leta 1983. Svoje prve duhovniške korake naredil v župniji Kamnica, nato pa je prišel za šest let v Šoštanj. Leta 1991 je postal za kratek čas župnik v Slovenski Bistrici, tam ga je zadela bolezen, zaradi katere se je po okrevanju vrnil v Šoštanj in tukaj nesebično pomagal, kolikor mu je zdravje dopuščalo. Svoje duhovniško delovanje je dopolnjeval in plemenil z molitvijo in trpljenjem, pa tudi z vso svojo predanostjo duhovniškemu poklicu.

Njegovo življenje je res kratko, kratko v človeških očeh in po naših merilih, ker ga je hitro izčrpal v svoji požrtvovalnosti za Božje kraljestvo. Za to kraljestvo je bil scela, kakor je bil scela član katoliške Cerkve in duhovniškega poklica. Zato zanj še posebej veljajo svetopisemske besede, da je v kratkem času izpolnil dolga leta (prim. Modr 4, 13).

Po človeško gledano se res prehitro poslavljamo od njega. Imel je veliko darov, predvsem pa še veliko ljubezni do Boga, do Cerkve in do duhovniškega dela; imel je še toliko pripravljenosti nesebično delati za Božje kraljestvo.

Ko je Jezus koga povabil, naj gre za njim in se pridruži njegovim učencem, mu ni obljubljal z rožami posejane poti. Sodelavcev

ni privabljal z mamljivimi obljubami. Prej bi lahko rekli, da je takoj postavil na preizkušnjo njegove resnične nagibe. "Če kod hoče iti za menoj, naj vzame svoj križ in naj mi sledi... Kdor svoje življenje zaradi mene izgubi, ta ga bo rešil."

Naš sobrat Janko je ta Jezusov klic zelo dobro slišal in razumel v vsej njegovi zahtevni vsebini. Ostrina in zahtevnost Jezusovega klica ga ni prestrašila in ko se je križ bolezní kruto zarisal na nebu njegovega življenja, ga je sprejel kot znamenje, da je tako še bolj podoben svojemu Učitelju in Vodniku Jezusu Kristusu, v čigar službo je brezpogojno stopil s svojim duhovniškim posvečenjem.

"Jezusa bi radi videli," so rekli Grki apostolu Filipu v današnjem evangeliju. In Filip jih je skupaj z apostolom Andrejem pripeljal k Jezusu. V tem preprostem dogodku je vsebovana vsa duhovniška služba v današnjem svetu. Kakor takrat je tudi danes veliko Grkov, se pravi ljudi, ki Boga ne poznajo, ki pa ga iščejo in marsikdo izmed njih najde pot do njega po zaslugi duhovnika. Duhovnikova naloga je torej, da je srednik ali posrednik med Jezusom in ljudmi, ki iščejo smisel svojega življenja, ki iščejo to, na kar je mislil Jezus, ko je sebe označil kot Pot, Resnico in Življenje.

To sredniško službo je rajni sobrat Janko opravljal z vso predanostjo, pa tudi z zvestim pričevanjem, ko je kljub svoji bolezni - ali pa ravno zaradi nje - pričeval za svojega Gospoda kot trpečega in križanega Božjega služabnika. S svojo boleznijo je bil še posebej podoben svojemu Gospodu, zato je njegovo pričevanje zanj bilo toliko bolj zgovorno. Biti Božji sodelavec in pričevati zanj v sijaju svojega zdravja in dobrega počutja je ena stvar, pričevati za Božje kraljestvo in njegovo obljubo kot Simon iz Cirene, tako da očitno nosiš križ bolezni s svojim Gospodom in hodiš za njim in pričuješ zanj, pa je nekaj povsem drugega, neprimerno zahtevnejšega. To služenje in to pričevanje je Gospod Jezus zaupal našemu sobratu Janku in zato verujemo in

Janko Kvartič (desno) ob škofu Francu Krambergerju in Dekanu Jožetu Pribožiču.

Foto: Arhiv

upamo, da so se nad njim že izpolnile Jezusove besede: "Kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik."

Dragi sobrat Janko! Naj se Ti v imenu Cerkve, katere del je naša škofija, v imenu gospoda škofa ordinarija in pomožnega škofa Jožefa in posebej v imenu vsakega od nas zahvalim za vse, kar nam je bilo s Teboj dano, predvsem pa za zgled velike ljubezni do duhovniškega poklica in ljubeznivega odnosa do vseh, ki so prihajali k tebi.

Zahvalim se gospodu dekanu, g. kaplanu in vsem drugim, ki so bili z njim in mu v bolezni z obzirnostjo in razumevanjem lajšali trpljenje, ki ga vsakemu mlademu človeku prinese zavest, da so možnosti njegovega delovanja zmanjšane. Sorodnikom in domačim izražam iskreno sožalje.

Tebi, gospod Janko, je bilo dano, da si v malo letih izpričal veliko ljubezen do Gospoda. Spomin na tvojo ljubezen do duhovniškega poklica in do Cerkve bo poživila naša molitev in prijateljstvo v Gospodu Jezusu Kristusu, za katerega si se že v mladih letih docela zavzel in mu posvetil vse svoje moči in svoje življenje. On Ti je edini izrekel primerno zahvalo, on bo odslej Tvoje popolno veselje in tvoja sreča brez konca. AMEN."

Dobrega duhovnika, ki je široko odpiral srce in dlan malemu človeku, bomo še dolgo ohranili v spominu. Naj živi v slavi z Njim, katerega zvesti služabnik je bil. ■

Jože Pribožič

Nova maša v Šoštanju

V nedeljo, 20. julija 2003, bo šoštanjski rojak, g. Janez Turinek, daroval novo mašo. Po 20. letih bo v šoštanjski župniji zopet odmevala pesem: Novomašnik bod' pozdravljen.

Novomašnika, ki je bil posvečen v duhovnika na god svetih apostolov Petra in Pavla, 29. junija 2003, v mariborski stolnici, bo župnija slovesno sprejela v soboto 19. julija 2003 ob 20. uri pri župnijski cerkvi. Novomašno slavlje pa bo v nedeljo 20. junija ob 10. uri. ■

Foto: Arhiv

Oratorij

Lansko leto smo pri nas prvič v Šaleški dolini organizirali poletni oratorij, katerega se je udeležilo 175 otrok in 22 animatorjev. Zaradi zelo pozitivne odmevnosti pričakujemo letos še več otrok, kar pomeni, da se bo potrebno bolje organizirati in pripraviti. Letošnji oratorij bo potekal v mesecu avgustu, in sicer od 18. do 23. avgusta. Začetek oratorija je 18. avgusta ob 9. uri (zberemo se pred župnijsko cerkvijo in nato po skupinah odidemo v šolo; druge dneve pa se bomo zbirali pred šolo) in traja vsak dan do 16.30 ure vse tja do sobote, 23. avgusta.

Poleg iger zajema oratorij tudi kakšen pohod po naši župniji (zaradi manjših otrok od 4 let do 7 let je potrebno priskrbeti tudi prevoz), kopanje na bazenu, zanje priskrbimo vsak dan topel obrok, sokove za žejo (predvsem pri športnih aktivnostih) itd. Seveda ima oratorij tudi "rdečo nit", ki otroke vodi in spremlja iz dneva v dan. To je tema - zgodba, kateri prisluhnemo na začetku vsakega dneva. Ta zgodba nam predstavi življenje katerega izmed svetnikov ali pa drugih voditeljev mladih (npr. lansko leto smo se pogovarjali o svetopisemskem očaku Jožefu in treh mladih prijateljih, ki so odkrivali njegovo življenje). Pridite, ne bo vam žal! Naj bo druženje s prijatelji, igra in smeh tisto, kar naše poletne počitnice naredi drugačne in morda za koga, ki je sam, tudi zabavne! ■

Janko Babič

LEPE NEDELJE V ZDRŽENI ŽUPNIJI ŠOŠTANJ, BELE VODE in ZAVODNJE

Meseca julij in avgust bosta v znamenju lepih nedelj, ki jih obhajamo z mašo in telovsko procesijo. Telovska procesija je verski obred izven bogoslužnega prostora, je neke vrste manifestacija vere. Z njo kristjani pokažemo, da Božjo bližino doživljamo na vseh korakih svojega življenja in ne le v svetišču. Ta slavlja bodo pri nas:

- 6. julija ob 11. uri v šoštanjski mestni cerkvi;
- 13. julija ob 9. in 10.30 uri pri Svetem Križu;
- 20. julija ob 10. uri novomašna slovesnost v šoštanjski župnijski cerkvi;
- 27. julija slovesnost Anine nedelje pri Svetem Križu ob 9. in 10.30 uri;
- 3. avgusta v Topolšici ob 10. uri;
- 10. avgusta pri svetem Antonu v Skornem ob 11. uri; pri Sv. Križu ob 16. uri pa bo obletnica posvetitve cerkve in shod lovcev;
- 15. avgusta ob 10. uri v Gaberkah;
- 17. avgusta ob 11. uri pri svetem Duhu v Ravnah; pri Sv. Križu ob 17. uri pa bo koncert ruskih dečkov - GLINKA;
- 24. avgusta ob 10. uri Jernejeva nedelja v Belih Vodah;
- 31. avgusta ob 11. uri pri svetem Florijanu.

Državni mnogoboj Zveze tabornikov Slovenije

V Šoštanju taborniki iz vse Slovenije

Za nami je eno največjih taborniških tekmovanj, ki jih vsako leto organizirajo taborniki po Sloveniji. Letošnji mnogoboj, ki ga vsako leto gosti rod iz drugega kraja, smo šoštanjski taborniki pripeljali v Šoštanj. Pod imenom Državni mnogoboj Zveze tabornikov Slovenije so v Šoštanj prispele odprave tabornikov 29 rodov iz vse Slovenije. V Šoštanju si lahko srečal mlade vseh starosti z ruticami različnih barv, ki so se med seboj pogovarjali v različnih narečjih, od Primorcev, Notranjcev, Dolenjcev, Gorenjcev, Štajercev, celo Prleki so bili med njimi. Vsem pa je bilo skupno mnenje, da so v Šoštanju preživeli 3 čudovite dneve, ki so bili polni zabave, smeha, novih prijateljstev in družbe. Med taborniškimi vrstami širijo novice, da smo RPG-jevci organizirali vrhunski mnogoboj, tako organizacijsko kot tudi programsko.

Tekmovanja se je udeležilo 86 petčlanskih ekip tekmovalcev vseh starostnih skupin, skupaj pa je velik travnik ob jezeru gostil preko 600 udeležencev. Večina ekip je v Šoštanj prispela v petek popoldne in si postavila šotore. Tako je, če si opazoval od daleč, na tabornem prostoru raslo vse več in več šotorov, razporejenih v ravne linije. Ekipa so se prijavile, potem pa izkoristile prosti čas za ogled Šoštanja in večerjo. Vsaka ekipa je ob prijavi dobila informator z informacijami o tabornem redu, kopanju na bazenu, pesmico mnogoboja in, kar je bilo zelo pomembno,

zemljevid Šoštanja, na katerem je bilo označeno vse, kar bi gost v Šoštanju lahko potreboval. V petek zvečer je tabornike zabavala domača skupina OnOff, katere člani so se dobresedno predstavili iz tabornega prostora na oder, saj je večina njihovih članov RPG-jevcev. In potem še taborni ogenj, ob katerem je za vzdušje poskrbela skupina kitaristov iz vrst tabornikov rodu Jezerski zmaj iz Velenja.

V soboto zjutraj pa se je tekmovanje mrzlično začelo, najprej zajtrk, pa kroji, otvoritev, govor župana in navodila za tekmovanje, potem pa so se, ob ritmih himne mnogoboja v Šoštanju, tekmovalci razkropili na tekmovališča, kjer so preživeli večino sobote. Tekmovalni del mnogoboja je bil res dobro pripravljen, za kar gre zahvala tudi sodnikom in kontrolorjem iz vse Slovenije. Tekmovalne panoge za vse kategorije so bile zaključene že v soboto, tako da so preostanek sobote in nedeljo dopoldne tekmovalci izkoristili za kopanje na šoštanskem bazenu in pohajkovanje po Šoštanju. Po opravljenih tekmovalnih panogah so se najmlajši odpravili na potep po Šoštanju z zgodbicami iz zgodovine Šoštanja v žepu, zvečer pa smo se sproščeno zabavali ob koncertu glasbene skupine in v poznejših večernih urah ob tabornem ognju. Nekateri pa so raje posedeli v 1/2 kinu 1/2 na prostem in si ogledali slike dnevnega dogajanja in risani film.

Tekmovanje se je zaključilo v nedeljo po osvežilnem kopanju na bazenu. Razglasitev rezultatov smo prepustili načelniku Zveze tabornikov Slovenije Darku Jenku, ki je vsem najboljšim tekmovalcem podelil tudi praktične nagrade. Taborniki so domov odhajali zadovoljni in trdno prepričani, da takrat, ko bodo RPG-jevci zopet organizirali državno akcijo, zagotovo spet pridejo v Šoštanj.

Tako sem strnila dogajanje na taborniškem mnogoboju v Šoštanju, prepričana pa sem, da je večina od vas delček mnogoboja spremljala tudi v živo, saj se je dosti Šoštanjčanov v teh dneh vsaj enkrat odpravilo na šoštanjško jezero pogledat, kaj vendarle počenajajo taborniki. Taborništvo je v Šoštanju trdno zasidrano že skoraj pol stoletja in člani rodu Pusti grad smo prepričani, da smo dokazali, da znamo pritegniti mlade v svoje vrste, jim nuditi aktivno preživljanje časa in izzive. Za propad taborništva v Šoštanju ni strahu, sploh ob takšni pomoči lokalne skupnosti, kot smo je bili deležni ob državnem mnogoboju. Naj se na tem mestu zahvalim vsem, ki ste nam kakor koli pomagali pri organizaciji tekmovanja, našeti pa vseh ne morem, ker vas je preveč, ki ste nam priskočili na pomoč. **ŠE ENKRAT HVALA!** Nenazadnje pa se naj kot vodja tekmovanja zahvalim vsem, ki ste vložili svoj čas in trud, da smo organizirali tako veliko stvar; hvala, Denis Švarc, za pravi tabor sredi Šoštanja in vso varnost, za katero si s svojo ekipo poskrbel v času tekmovanja; hvala, Maks Kvas, za odlično prehrano na tekmovanju, za čist taborni prostor in higieno na taboru; hvala, Helena Urh, za izvrstno izvedeno tekmovanje; hvala, Jerneja Videmšek, za pester spremljevalni program na tekmovanju; hvala, Maja Pergovnik, za 1/2info1/2 center v pravem pomenu besede; in hvala res vsem članom rodu Pusti grad iz Šoštanja, da smo stopili skupaj in naredili dobro stvar. Še prav posebej pa hvala Gustiju in Teji Podgoršek za pomoč in izkušnje. ■

Taborniški pozdrav
Z naravo k boljšemu človeku!

In BP... taborniki iz Šoštanja se bomo kmalu spet oglasili...

In še!

Vtisi so različni in pred uradno razglasitvijo rezultatov so bili nekateri bolj drugi manj optimistični.

1. Jana Podvinšek rod Pusti grad, vod Špangice je sodelovala na državnem prvenstvu prvič. Pomerile so se v petih disciplinah in v pričakovanju dobrih rezultatov si je skupaj s prijateljicami privoščila kopel v šoštanjškem bazenu. Malo smole jih je vendarle spremljalo na tekmovanju in se jezijo na presnete kline, kljub vsemu sta tudi vodnici Nastja Slemenšek in Mia Zager zadovoljni.
2. Špela Sedovnik vod Ritke iz kategorije gozdnikov in gozdnic meni, da so se obnesle celo bolje, kot so pričakovale. Bilo je tudi nekaj smole v lokostrelstvu, ko puščice niso hotele v tarčo. Verjetno je pihal veter, hm.
3. Egon iz Krškega iz voda Tičmoksi ugotavlja, da v Šoštanju "skoz mal smrdi", drugače je kul, kul organizacija, kul vse. Uvrstitev je bila letos boljša kot na lanskem državnem prvenstvu, ker so bili bolj pripravljeni. Ekipa se je dobro razpoložena nastavila pred aparat.
4. Iz rodu Pusti grad, vod Rdečih vragov se je državnega tekmovanja udeležil tudi Edi Kotnik, letos drugič. Ni preveč zadovoljen z rezultatom, je pa toliko bolj zadovoljen nad potekom tekmovanja in dogajanju v taboru. Poleg tega je navezal mnogo poznanstev, tako da zadovoljen zapušča tabor.
5. Simon Klančar iz Ajdovščine se je izmikal odgovorom, kljub temu je povedal, da mu je bilo v Šoštanju in na tekmovanju všeč in da ima pred objavo rezultatov njegov vod Nagajiv piškot dober občutek. Tabornik je eno leto in mu je bilo zelo všeč vzdušje v taboru ter kopanje na bazenu. Njegova vodnica Urša Weingerl pa je povedala, da je tudi sama večkrat tekmovala in da je v Šoštanju res teklo vse v redu.

Vodja tekmovanja Andreja Gomboc

Foto: Milojka Komprej

Vse najboljše, Nada!

Nada Grudnik je zapisana športu na tak ali drugačen način. Gostilna, ki jo vodi skupaj z možem, je daleč naokrog znana po športnem duhu, ki veje od šanka do miz in nazaj.

V njej se zbirajo najrazličnejši športniki in debatni krožki so polni zagretyh privrženecv zdaj rokomet, zdaj košarke pa tudi odbojke in ne nazadnje šaha. Sama je igrala rokomet, njen mož Marjan pa je krmaril po košarkarskih vodah kot sodnik.

Gostilno ponudbo Grudnikovi uspešno širijo tudi v Športno dvorano Šoštanj, kjer v času tekem

in treningov kakšna hladna osvežitev gotovo pride prav. Pred kratkim smo Nado zalotili v telovadnici, saj se rada pridruži navijačem, kadar ni gneče za šankom. Skupaj z Ljubom Globačnikom, mednarodnim odbojgarskim sodnikom, ki je pred kratkim zelo uspešno sodil Evropsko prvenstvo v odbojki, sta se nastavila pred objektiv. Malo pred tem ji je Ljubo stisnil roko in ji voščil k okrogli obletnici. Le kateri? ■

M.K.

Zanesljivo proti vrhu

Smučar Tomaž Sovič

Proti koncu meseca aprila je bila ena zadnjih tekem, ki so jih beležili smučarji Smučarskega kluba Velenje v sezoni 2002/2003. Za

Tomaža Soviča, člana tega kluba, ki tekmuje v kategoriji mlajši dečki, v kateri je 80 tekmovalcev iz vse Slovenije, je bila sezona več kot zadovoljiva.

V decembru 2002 je tekmoval za državno reprezentanco v avstrijskem Nasfeldu in v slalomu kot najboljši Slovenec dosegel 4. mesto. Januarja se je znova uveljavil v reprezentanci na tekmi v Orlických Narachu na Češkem in v slalomu dosegel 6. mesto, v veleslalomu pa 17. Na tekmovalstvu je sodelovalo 18 držav.

Tudi ostala tekmovalstva

Foto: Nataša Delopst priča o dobri pripravlje-

nosti tega mladega smučarja, katerega smučarsko pot spremljamo že osem let. Končna bera te sezone je namreč šesto mesto v kategoriji mlajši dečki na državnem nivoju ter osvojen 4. mesto vzhodne regije. Zabeleženi največji dosedanj uspehi: državni prvak v slalomu leta 2000, mednarodni prvak za pokal Roka Petroviča istega leta in prvak na SKI OPEN tekmah v letu 1999.

V naslednji sezoni bo tekmoval v kategoriji starejši dečki. ■

M.K.

Prireditve ob tednu gozdov

Letošnje leto je mednarodno leto celinskih voda. Gozdarji smo se odzvali z osrednjo temo Gozd in voda. Zadnji majski teden se tako dogajajo številne dejavnosti. Gozdarji Krajevne enote Šoštanj smo del aktivnosti že izvedli. Na gozdni učni poti Konovo - Debrca smo opravili obnovitvena dela in čiščenje in v soboto na pot popeljali Društvo prijateljev mladine Konovo.

Poučni in rekreativni dogodek pa je bil 3. kolesarski izlet ob Tednu gozdov. V soboto, 24. 5., smo se zbrali pri Ribiški koči v Šoštanju, gozdarji smo prikazali temo Tedna gozdov v postreški obliki, nato pa smo se podali na kolesarsko ekskurzijo. Prvi postanek je bil na čistilni postaji v Šoštanju, kjer smo se seznanili z odvajanjem in čiščenjem odpadnih voda. Pot smo nadaljevali ob Florjanščici do Mostnarja, nato po gozdnih cestah v dolino Ljubije. Pri Mlačniku se je prilegel krajši počitek in okrepčilo prijaznih domačinov. Gospodar nam je predstavil ribogojništvo, izvedeli smo tudi, da je do leta 1990 še obratovala vodna žaga. Spet na kolo do cilja izleta pri zajetju oz. izvira Ljubije. Tu je največji vodni vir v upravljanju Komunalnega podjetja Velenje. Domačin, ki opravlja vsakodnevni nadzor, nam je predstavil biološki kontrolnik vode. Nato smo se peš podali do izvira Ljubije. Pred nami je bil še krajši vzpon do gostoljubne domačije Punčeh, kjer smo ob malici degustirali »tolkec«. Po malici, počitku in fotografiranju smo opravili še zadnji vzpon do Bačovnika, nato pa je bil ves naš trud poplačan s spustom v dolino. Osmerica najbolj zagnanih je opravila še vzpon na Grmov vrh, kjer je čistilna naprava za pitno vodo in distribucijski center. Dežurni dispečer nam je predstavil pripravo pitne vode in vse potrebne kontrole.

Za vse ogledne in predstavitve se zahvaljujemo Komunalnemu podjetju Velenje, za prijetnosti na poti pa prijaznim domačinom.

Med 33 kolesarji je bila najmlajša 7-letna Nika, najstarejši pa gospod Jure pri 65-ih letih. Prijetno utrujeni smo se razšli s pozdravom: na svidenje na 4. kolesarskem izletu ob Tednu gozdov v letu 2004. ■

Milan Pogorelčnik

Foto: Milan Pogorelčnik

SPIN združuje krajevne skupnosti

V letošnjem letu smo pričeli s tekmovanjem krajevnih skupnosti mesta Šoštanj, v katerem je sodelovalo 6 krajevnih skupnosti. Za lažjo izvedbo tekmovanja smo medse povabili tudi ekipo iz Pesja ter iz Gorice v Velenju.

Ta vrsta tekmovanja se je izkazala za zelo zanimivo, saj bomo jeseni pričeli tekmovanje z dvanajstimi ekipami.

Končna lestvica pomladanskega dela tekmovanja je naslednja:

1. SPIN - mladi, 2. Gorica Velenje, 3. DI Šoštanj, 4. ŠD Pohrastnik, 5. Pesje - mladi, 6. Lokovica, 7. Zavodnje, 8. Gaberke

V tem času se je končalo tekmovanje v ligi Sava - Savinja, kjer je SPIN že 7. leto prvi, kar je velik uspeh, če se zavedamo, da v ligi sodelujejo kraji od Dobrove do Rogaške Slatine.

KS Lokovica je 26. 4. 03 priredila turnir v namiznem tenisu. Tekmovanja so potekala v treh kategorijah, in sicer: igralci do 15. leta starosti, igralci nad 15 let in dvojice.

Rezultati so bili naslednji:

Do 15 let:

1. Urban Kavšak, 2. Klemen Belavič, 3. Kristjan Atelšek, 4. Armin Lambizer

Dvojice do 15 let:

1. Kavšak - Lambizer, 2. Belavič - Atelšek

Nad 15 let:

1. Franc Fajdiga, 2. Jolanda Belavič, 3. Tone Leber, 4. Roman Kavšak

Dvojice nad 15 let:

1. Belavič - Zajc, 2. Leber - Fajdiga, 3. Venišnik - Tajnik, 4. Atelšek - Benedig ■

Tone Leber, NTK SPIN

Rekreacijski turnir v kegljanju

Športno društvo Šoštanj je v petek, 27. junija 2003, v kegljišču TEŠ organiziralo 2. odprti rekreacijski turnir v kegljanju. Turnirja se je udeležilo 21 tekmovalcev, od tega 16 rekreativcev in 5 registriranih tekmovalcev (tekmovali so izven konkurence).

Fotogalerija s turnirja: <http://sostanj.info/galerija.php?pid=11>

Rezultati:

	Priimek in ime	Polno	Čiščenje	Skupaj
1.	Esih Stanko	142	69	211
2.	Bedenicki Tomo	130	62	192
3.	Vaputič Martin	142	45	187
4.	Kugonič Janko	125	61	186
5.	Verbič Rezka	132	52	184
6.	Brešar Mirko	139	44	183
7.	Povše Anton	127	54	181
8.	Skaza Darinka	127	52	179
9.	Kolenc Simon	123	53	176
10.	Brešar Miro	112	61	173
11.	Rihtaršič Lojzka	131	36	167
12.	Tomi Robert	124	25	149
13.	Tomic Beti	115	23	138
14.	Mazej Drago	115	22	137
15.	Kolenc Danijel	105	32	137
16.	Fidej Marta	103	27	130
	povprečje:	124,50	44,88	169,38 ■

Bojan Rotovnik

OK Šoštanj - Topolšica

Odlični rezultati mlajših sekcij

Mladi odbojkarji Šoštanja - Topolšice so dosegli izvrsten rezultat in so se na finalnem turnirju v mali odbojki (letnik 1990 in mlajši) uvrstili na 2. mesto. Rezultat je posledica večletnega načrtnega dela z mladimi, ki jim klub posveča največjo pozornost. Že na 1/4-finalnem turnirju so igralci pokazali zrelo igro in že takrat se je videlo, da je potencial ekipe visok. Vendar vseh ekip še niso poznali in pred 1/2-finalnim turnirjem je bilo kar nekaj nervoze. Ta pa je prav kmalu minila in Šoštanj - Topolšica je zmagala tudi na tem turnirju.

Finalni turnir je bil organiziran v Šoštanju. Pred turnirjem so imeli vsi poznavalci za favorita ekipo OK Žužemberk, sam turnir pa je pokazal drugačno sliko. Igralci Frama so prikazali največ in tudi zaslužen zmagali. Odločilno tekmo je Šoštanj - Topolšica izgubila prav s Framom in osvojila 2. mesto ter srebrno medaljo. Tretje mesto je zasedla ekipa OK Žužemberk, četrta pa je bila Brezovica.

Rezultati finalnega turnirja:

Šoštanj - Topolšica : Brezovica 2 : 1

Fram : Žužemberk 2 : 1

Fram : Šoštanj - Topolšica 3 : 0

Brezovica : Žužemberk 1 : 2

Šoštanj - Topolšica : Žužemberk 3 : 0

Brezovica : Fram 1 : 2.

Vrstni red:

1. Fram

2. Šoštanj - Topolšica

3. Žužemberk

4. Brezovica

Za OK Šoštanj - Topolšico so nastopili: Nejc Lipovac, Lile Hodžič, Luka Klobučar, Jan Klobučar, Miha Zorman, Arnel Smajlovič, Miha Ograjenšek, David Zapušek, Rok Menih, Miha Globačnik, Gašper Koželnik, Gašper Grabner, Jasmin Hukič in Darko Frančič, trener Ljubo Globačnik.

Mladi igralci so obljubili, da to ni zadnja medalja, ki so si jo obesili okrog vratu. Uprava kluba pa bo še naprej vsestransko skrbela za njihov razvoj. Obetajo se torej še svetli trenutki v šoštanjski odbojki. Mladim igralcem in vodstvu kluba pa vse čestitke za izvrsten rezultat. ■

Ljubo Globačnik

Zmagovalna ekipa.

Foto: Milojka Komprej

Metka

Kličemo te Metka. Kje imaš pa Jankota?

"Janko pa še pride."

Pravijo, da si že pravi inventar v šoštanjski slaščičarni?

"33 let je odkar sem pričela z delom, najprej pri Movhu, sedaj pa pri Miš - Mašu. Prodajam slaščice in še mnoge druge dobrote."

Znana si potem, da si ljudem prodala največ sladkosti.

"Sladkosti je bilo veliko, upam vsaj, da nisem komu kdaj tudi kakšne grenko-be."

Imaš kakšno skrito pravilo pri svojem delu?

"Stranka je vedno Kralj, ne glede na to kdo je na drugi strani "pulta."

Sliši se, da si pravi magnet za ljudi, za stranke. Znana si po dobri postrežbi in šarmu. Ali ljudje prihajajo zaradi slaščic, ali zaradi tebe?

"No zdaj mi je pa že nerodno, mislim, da prihajajo zaradi obojega."

Vedno si nasmejana in dobre volje, od kod jemlješ te nasmeške?

"K meni prihajajo vedno prijazne stranke in potem ni težko biti nasmejan in dobre volje."

Kako ti uspe ohranjati vitko linijo glede na to, da lahko "po strani" poješ veliko slaščic, kar je največja želja vseh otrok.

"Lahko si privoščim, a ker se veliko gibljam in sem pazljiva, se to nikjer ne pozna. Zdaj hodim tudi peš v službo."

Slišal sem, da si se včasih v službo vozila s kolesom, ponijem, zdaj pa z avtom.

"Avto je pri mehaniku, na kolo pa imam smešen spomin."

Kaj se ti je zgodilo?

"Ha, ha, ha...nekoč so mi sredi zime

ukradli sedež iz ponija. Nisem vedela, kako naj se odpeljem domov, čeprav so sodelavke imele dobre ideje, o tem kako bi šlo brez sedeža."

V časniku Večer je novinarka napisala, da si prijazna gospa. Kaj ti pomeni takšno priznanje?

"Še več takih izjav, pa bo konec moje vitkosti, saj mi raste šepa."

Nisi blondinka?

"Ne to pa ne, sem malo siva, a mi hčerka frizerka popravi izgled."

Kje stanuješ?

"V Lokovici."

In kaj še počneš poleg službe?

"Delam v vinogradu, kosim travo in opravljam vsa domača opravila. Pomagajo mi tudi sorodniki. Zrak tukaj pa je slab in poln saj, zato včasih rada grem v službo prav zaradi dišav, ki prihajajo od svežih žemelj, kruha in prest."

Bi počela še kaj drugega?

"Seveda, vendar življenje je pač takšno, ni kaj dosti za izbirati."

Si zadovoljna z delodajalci in z zaslužkom?

"Da, lepo poskrbijo zame, z vsem sem zadovoljna."

Opazil sem, da se ljudje radi pogovarjajo s tabo, predvsem tisti starejši, kot da si jim dušni pastir?

"Res nekateri pridejo, samo po kosček peciva, potem pa se radi sprostijo ob klepetu."

Želim ti še naprej prijetne vonjave in lepe trenutke z ljudmi. Upam, da jim boš še dolgo sladkala njihova življenja, tako v službi kot zunaj nje.

"Najlepša hvala za izkazano pozornost." ■

Dogodilo se mi je pred 60 leti...

Maks Lomšek

V prejšnji številka LISTA sem opisal, kako je mene in še mnogo drugih fantov, ki so imeli za sabo služenje v nemški ali kaki drugi vojski, doletel vpoklic na dosluženje vojaškega roka tudi v takratni jugoslovanski vojski. Ker pa so gospodje v JLA seveda dobro vedeli, da smo se z vojaškimi večšinami že dodobra seznanili pri prejšnjih "delodajalcih", kjer smo bili prisilni mobiliziranci, so nas sedaj koristno uporabili za "prisilne delavce" v gradbenih podjetjih pod vojaško komando.

"U radnoj uniformi hrabrog vojnika"...

Začetno dogodivščino te vojaško-delovne epizode sem že povedal, sledi pa nadaljevanje in seveda zaključek ...

No, pa še pogledimo, kako je potekalo življenje v našem vojaško-delovnem taborišču. Naš bataljon je bil s tremi četami dodeljen "Vojnemu gradbeninskemu podjetju Vranica", ki je imelo svoj sedež v Sarajevu, nameščeni pa smo bili v naselju Kasapovići, kakih 15 km od Travnika. Opravljali smo pripravljala dela za bodočo vojno industrijo in stanovanjsko naselje Novi Travnik. Tako je bilo treba v manjši dolinici izvršiti regulacijo večjega potoka, položiti drenažne cevi, strasirati cesto ter pripraviti zemljišča za bodoče stanovanjsko naselje in vojaške objekte, ki naj bi bili večinoma podzemni. Naša enota je bila po strokah razdeljena na 3 čete. V prvi so bili "radnici", v drugi "pisari" in v tretji "zanatliji". Najbolj "gor plačali" so oni iz prve čete, kajti delali so v glavnem na zemeljskih delih s krampi in lopatami, ker o kakih bagrih ali drugih zemeljskih strojih takrat še ni bilo govora. Delali so najmanj 8 ur dnevno in to tudi ob slabem vremenu in dežju, včasih tudi do kolen v vodi.

V 2. četi smo bili več ali manj šolani "činovnici" in se nas je prijelo ime "pisari".

Glede vodenja del in strokovnega nadzora pa je bilo poskrbljeno s civilnim strokovnim osebjem. Tako je bil vodja gradbišča starejši gospod, takrat seveda tovariš, gradbeni inženir, Slovenec, doma nekje na Dolenjskem, ki je imel pod sabo nekaj gradbenih tehnikov, domačinov. Enemu izmed njih sem bil dodeljen tudi jaz. Imela sva na skrbi planiranje nekaterih del in pa pripravo obrazcev za razna dekadna, mesečna in ne vem kakšna še poročila. Ti "izveštaji" so potem romali na direkcijo v Sarajevo. Ker pa za vsa ta poročila takrat še sploh ni bilo potrebnih obrazcev in formularjev, sva za te morala skrbeti z Zdravkom Satlerjem, ki je postal pravi specialist za risanje in razmnoževanje vseh teh formularjev na takratnem "kopirnem stroju" šapirografu. Kadar pa s poročili ni bilo dela, sem se priključil skupini Jožeta Kompana, ki je bil glavni geometer. Jože Obu je bil njegov pomočnik, jaz pa sem bil običajno za figuranta. Pa se pri delu nismo nič kaj preveč pretegnili. Ker je bilo tisto poletje kar precej vroče in temperature preko dneva visoke, smo si kar sami pogosto privoščili nekajurni oddih. V vojski so mislili, da smo pri gradbenikih, ki nas običajno niso prehudo nadzorovali, mi pa smo se hladili in "odmarali" v bližnjem hrastovem gozdičku. Da ne pozabim na "zanatliji", one iz 3. čete. To so bili v glavnem tisti, ki so bili izučeni v kovinski stroki: ključavničarji, strugarji, mehaniki in drugi podobnih poklicev. Vendar le-ti pri stanju takratnih gradbenih del še niso bili potrebni in so bili nekateri premeščeni v Vogošče pri Sarajevu, kjer je nastajala kasnejša TAS - Tovarna avtomobilov Sarajevo, kjer so potem sestavljali nemške VW - golfe.

Glede hrane pa moram povedati, da je bila zelo slaba. Poznali smo samo kake štiri različne jedi iz osnovnih sestavin krompirja, fižola, zelja in makaronov, včasih pa je bil vmes še kakšne košček ovčetine. Večerje bolj zelenjavne ali pa močniki, pogosto pa kar tisto, kar je ostalo od kosila. Za zajtrk pa večinoma čaj s koruznim kruhom.

Se je pa zgodilo neke noči, ko je stražar, misleč, da je ustrelil volka, zadel kar precej velikega bika, ki je lomastil po bližnjem grmovju, da smo imeli kar par tednov na jedilniku namesto ovčetine, ki jo itak nismo marali, precej boljšo govedino. No, potem pa je bilo spet vse po starem: pasulj, kupus in makaroni. Sicer pa je bil tudi "onaj seljak", ki je dobil primerno odškodnino za svojega izginulega bika, kar zadovoljen. Za nas, vojnike, pa je bila to dobrodošla sprememba ne preveč pestrega jedilnika.

Naj povem še to, da so na stražarskih mestih okrog taborišča že od začetka stali redni vojaki stražarskega voda iz travniške kasarne, ker nam iz "gotovih razlogov" orožja enostavno niso zaupali.

Kar pa zadeva disciplino, pa ni bila ravno vzorna in so jo, predvsem vodniki in nižji častniki, skušali izboljšati. Nad nami se je znašal predvsem mlajši vodnik, doma nekje iz bosanskih hribov, ki nam je z raznimi primitivnimi šikanami nenehno grenil že itak mizerno vojaško življenje. Tako smo imeli vsak večer obvezno umivanje nog. Posebna dežurna skupina je v koritih prinašala vodo iz bližnjega vodnjaka, jo nosila od ležišča do ležišča, mi pa smo morali v njih namakati in splakovati svoje spodnje okončine. Seveda so vodo še kar pogosto

menjali. Pa se je naš vodnik, ki mu je bila osebna higiena medna španska vas, namislil, da voda v koritu zadostuje za celotno spodnjo vrsto kakih 20 parov nog. Tako smo imeli zadnji pred sabo že kar pravo gnojnico. Pa je skupini Konjičanov le prekipelo in je eden od njih hitro od nekod privlekel veliko vrečo, ki so jo vodniku navlekli prek glave, ga polili z umazanijo iz korita, ga pošteno obrcali in zvlekli iz barake. Še preden so ga spustili po nasipu, pa so mu zagrozili, da ga čaka še kaj hujšega, če bo zadevo prijavil nadrejenim. Vendar pa brez posledic le ni šlo. Ker neposrednega krivca za incident niso mogli najti, smo pač morali prevzeti nase kolektivno krivdo in je bila tako kaznovana cela četa. Tako smo morali ves mesec namesto "političke nastave" vsako popoldne eksercirati ali pa razkladati in prenašati v skladišča pogoste vagonске pošiljke cementa.

Tako so počasi minevali dnevi, tedni in meseci. Bližal se je oktober, ko bi moral jaz in še nekaj drugih po šestih mesecih dosluženja dobiti odpustnico in se vrniti domov. Pa je prišlo do neprijetnega presenečenja, ker so se stvari v zvezi z odpusti nepričakovano močno zapletle.

Spominjam se še, da so se po letu 1948 zaradi resolucije Informbiroja odnosi med SFRJ in Sovjetsko zvezo zelo poslabšali. In ravno na koncu leta 1949 so se razmere na takratni jugoslovanski vzhodni meji zelo zaostrile in je JNA ukinila vse dopuste in odpuste iz vojske, kar je prizadelo tudi nas, kajti naša vojaščina je bila podaljšana za nedoločen čas. Kaj pa sedaj? Močno me je prizadelo, kajti videl sem se že doma. Sedaj pa tole! Od doma so mi že poslali civilno obleko, pa zaenkrat še ni bilo izgleda, da bi jo kmalu oblekel. Vsi mi, ki smo imeli samo 6 mesecev dosluženja, smo bili najbolj razočarani in jezni, manj pa tisti, ki so morali doslužiti še 12 ali 18 mesecev. Vsak, ki je imel manj kot 18 mesecev tuje vojaške službe, je moral dopolniti takratno domačo vojaško obveznost, ki je bila 24 mesecev.

No, po par dnevih tuhtanja pa mi je v glavo šinila misel, ki sem jo potem tudi izpeljal. Javil sem se na raport komandirju čete, ki je bil še kar uvideven možakar, in mu obrazložil svoj problem. Povedal sem mu, da bom s tem, ko mi je za nedoločen čas podaljšana vojaška služba, zamudil vpis na elektro fakulteti v Ljubljani in mi bo s tem preprečen nadaljnji študij. Lepo me je poslušal, nato pa me kar na kratko odslovil: "Videčemo, vojniče, šta se može uraditi!"

In res sem bil že naslednji dan poklican ter izvedel, da bom dobil odpustnico s pogojem, da bom na razpolago Vojnemu podjetju v Ljubljani. Tako sem bil čez par dni res doma. V Ljubljani sem se sicer javil, vendar so, k sreči, name nekako pozabili in mi niti na orožne vaje nikoli ni bilo treba. Vendar pa tudi s študijem nisem uspel, ker sem moral takoj nastopiti prekinjeno službo pri Hidromontaži v Mariboru in se je takoj začelo moje "montersko popotovanje" po celi takratni SFRJ. To pa je seveda že povsem druga zgodba ...

Pa še to: kmalu po moji vrnitvi domov sem izvedel, da so našli takratnega organizatorja "nožno-umivalne afere", mojega znanca, Konjičana F.Š., ki je imel še eno leto služenja vojske, ustreljenega v grmovju za našo barako.

Izgleda, da se je le razvedelo, kdo je bil takrat "ta glavni" ... ■

Dnevni horoskop za vsa znamenja za mesec JULIJ 2003

Morda boste ta dan srečali osebo, ki je že dolgo niste videli! Verjetno je, da se boste spomnili dogodka iz preteklosti, ki vam bo pomagal pojasniti situacijo v sedanjosti. Samo dobro pobrskajte po spominu!

V kreativnem delu boste uživali in uspešnost vam je dana. Vaša intuicija bo vsebolj izostrena. Če imate nerešene stvari, jih poskusite reševati tako, da prislubnete svojemu notranjemu glasu. Ljubezenski motivi postajajo vse bolj izraženi!

Nikar si ne razlagajte napačno dejanja neke osebe! Določene obveznosti lahko odložite do naslednjega dne. Zadržite čvrsta tla pod nogami! Ne izgubite se v svetu sanj in ne odreagirajte napačno!

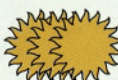
Dan primeren za potovanja, iskanja honorarnega dela in komunikacije. Udeležite se predavanj na raznih seminarjih in prezentacijah. Učite se in še enkrat, učite! Več poudarka boste dajali higieni in zunanjemu videzu.

Sežite po novih informacijah, saj čakajo na vas! Pred vami je dan telefonskih klicev in povečanje delovnih obveznosti. Potrebno bo subjektivno mišljenje, kajti pojavili se bodo razlogi za prepire z bližnjimi.

Vzemite si čas in počakajte na razvoj dogodkov! Intenzivna čustva se bodo pojačala. Morda boste morali izbrati med preteklostjo in bodočnostjo. Kar koli boste izbrali, verjemite, nič ne boste pogrešili. Vedite, da čas celi rane!

Nasmejali se boste od srca! Simpatična oseba nasprotnega spola se vam bo približala. Njena bližina vam bo segla do srca. Iznenana vas bo prevzel občutek zaljubljenosti. Izkoristite dan za ljubezen!

Mogoče je srečanje s staro ljubeznijo. V nas se bo prebudil občutek odgovornosti, tako na ljubezenskem kot tudi na poslovnem področju. Do izraza bodo prišle ljubezenske veze z veliko starostno razliko. Ljubezen ne pozna meja oz. starosti!

Zaljubljeni bodo v pravem romantičnem zanosu. Povabila na zabavo ne odklonite, zato nebahajte dvomiti. Da je ta oseba prava, veste že od prvega trenutka. Odprtost in zgovornost simpatične osebe je tisto pravo, kar potrebujete!

Ne dovolite, da vas provokativnost druge osebe prizadene. Sprostite se in vse boste lažje dojemali. Ne jemljite preveč osebno kritiko, zato stran z "obrambnim zidom". Odprite srce življenju in prislubnite prijazni besedi!

Nekdo vam je všeč, toda poguma za srečanje še do danes ni bilo. Danes je pravi čas za to! Ljubezenski objemi, poljubi in nežni dotiki so prava orodja, po katerih lahko danes sežete. Ne samo danes, celoten vikend bo obarvan z ljubezenskimi doživljaji.

Dan polnega meseca boste čutili tako, da bo moten vaš spanec. Morda bodo razlogi nespečnosti tudi potlačene emocije, ki jih skivate v sebi. Vse, kar čutite, morate izraziti! Na dan z besedo in vse bo lepše!

Nabajali se boste med močnimi željami in tistim, kar imate na razpolago. Težko boste izključili občutke, ki so v vas. Posamezniki bodo razdvojeni med kariero in intimo.

Dober dan za pogovor in spreobd v dvojce!

Mesec v Vodnarju vas bo povedel v nova spoznanja. Na površje bo prišla oseba, ki je bila do včeraj neopazna in potisnjena v vaš drugi plan. Kar nenaadoma se vam bo posvetilo, da je to prava oseba. Pot pod noge in uporabite vso sodobno telekomunikacijsko mrežo, da se ji približate.

Svoj prosti čas uporabite za sprostitev, meditacijo in rekreacijo. Ne žahajte za nečim, kar vam je že zdavnaj zbežalo. Zaradi nesigurnosti se raje umaknite v samoto in dobro prespite zadevo. Zavedajte se, da je lahko vsak trenutek nov začetek!

Ne pričakujte preveč od današnjega dne. Prava presenečenja vas čakajo šele jutri. Če jih boste zamudili, ne skrbite, jutri je še en dan! Nova spoznanja in presenečenja vas čakajo pred vrati. Samo odprite jih!

Dan poln dobrih aspektov za romantične aktivnosti. Če želite koga zvesti, mu napišite pismo. Nežnost drage osebe vam bo dala misliti. Izkoristite lepe trenutke in vrnite občutke. V dvojce je lepše!

Ne dovolite, da vas drugi vodijo. Vedite, da igranje "slepib miši" ni edina pot, ki pripelje do ljubljene osebe. Zaigrajte na odprto karto, iskreno! Ne bo vam žal.

Mesec v znamenju Oвна vam bo ponujal ogromno energije za borbo, željo po zmagi in osvajanju. Uživali boste v neznani družbi, potovanjih in igrab z otroki. Izkoristite energetski potencial, ki gori v vas!

Primeren dan za lenarjenje in poležavanje v postelji. Pričakujete lahko pasiven dan, ki ga boste preživeli doma. Zaskrbelo vas bo neko sporočilo oz. priporočeno pismo.

Pojavljala se bo potreba po akciji. Ko vam bo dolgočasno, izkoristite dan za športne aktivnosti. Pazite se šefov, kajti danes ne bodo imeli milosti. Odpravite zaostanke pri delu.

Spopadite se s problemi, ki vas tarejo že dalj časa. Opravite pogovor s šefom, saj ste delo že skoraj opravili. Konstruktiven pogovor vas bo pripeljal do zaželenega rezultata.

Začelo se je vladanje ognjenega Leva. Pribajate v obdobje letnih dopustov, uživanja, sprostitev, flirta in lenarjenja. Družabno življenje, umetniški projekti in nova poznanstva so na vidiku.

Ne sumničite brez razloga! Vas mučijo strhovi? Odgovor je v vas! V ljubezni so močni prepiri. Preden kaj preveč vprašate, dobor premislite! Kdor modro molči, desetim odgovori!

Danes bo prispel na vaš naslov dolgo pričakovani odgovor. Malo potrpljenja in takla vam ne bo škodilo. Sprejmite vabilo za potovanje kljub neplaniranemu dopustu. Odločite se na bitro in hop na potovanje!

Optimistično razpoloženje bo kar puhtelo iz vas. Oseba, ki jo boste danes spoznali, bo imela velik vpliv na ustvarjanje vaše bodočnosti. Dobre novice boste prejeli v zvezi z vašimi otroki ali v zvezi z vašim finančnim stanjem.

Čudovit dan za druženje z družinskimi člani. Morda boste ta dan proslavljali praznik vaših domačih! Povabite svoje domače na razkošno družinsko kosilo. Na ljubezenskem področju naj vas vodi intuicija. Poslušajte svoje srce!

Prislubnite ljudem, ki vam bočejo nekaj povedati. Le tako boste ušli nespornemu in prepiru! Srečali boste drago osebo in večer preživeli v romantičnem objemu. Ta dan bo poudarjena vloga matere.

Mlad Mesec nudi pogoje za realizacijo načrtov, izpolnjevanje dogovorov in prinaša odločitve. To je čas za pozitivne spremembe. Primeren dan za dela, povezana z domom, družino in urejanjem stanovanja.

Merkur v znamenju Device bo pomagal, da se prizemljite! Realno se boste lotili postavljenih nalog. Mnogim se bo ponudila možnost za nov posel. Tudi na področju zdravstvenih tegob lahko pričakujete izboljšanje.

Pripravite se na bitre odločitve. Nove ideje in nekonvencionalen način razmišljanja vam bodo blizu. Pričakujte nepričakovano. Hitro ukrepajte, drugače bo prepozno. Odstopite od maščevanja in se branite s pozitivnimi čustvi.

Šoštanj

mesto svetlobe...

Foto: Jani Napotnik

Bila sem na prireditvi ob obletnici mestnih pravic. Prijeten dan, dež je ponehal, oblaki so se raztrgali in posijalo je toplo poletno sonce. Občutek prijetnega okolja, je na koži pušal sledove kurje polti. Pihalna godba v kombinaciji s filmom o Šoštanju. Na platnu so se kazali veseli obrazi, pozitivna energija je kipela, zdi se mi da smo v tistem trenutku vsi pomislili, da je dobro, ker živimo v tako lepem mestu. Resnično lepem mestu. Šoštanj je lepo mesto. Vendar se nam to zdi prevečkrat samoumevno. Ne znamo ceniti tega, kar imamo, še manj pa ohranjati in negovati.

In nato se zbudim. Zbudim iz sanj in zaživim real life, resnični svet, resnični Šoštanj. Šoštanj mesto prepolno grenkobe. Prepolno slabih stvari, na katere kar pozabljamo. Veliko je stvari, ki dajejo misliti. Prevečkrat mi gredo po glavi misli, da sovražim moje mesto. Da me zavira pri vsaki stvari, katere se hočem lotiti, da me odbijajo ljudje. Ne vidim njihovih lepih obrazov, so same spake. In želim si ven in bom šla ven, da lahko zadiham tako kot sama hočem. Bojim se da nikoli ne bom hotela nazaj, ker se bojim te zaprtosti, občutka da me vsi gledajo. Kaj delam, kaj jem, kako hodim.

Kako naj vidimo svojo prihodnost, če se ne znamo obnašati normalno. Če se delimo na pametne in butaste, na uspešne in neuspešne, na delovne in lene, na dobre in slabe. Niti se ne potrudimo, da bi si dali možnost, da počnemo tisto, kar nas najbolj veseli. Da ne poskrbimo v prvi vrsti za to, da se imamo lepo. Potem bi mogoče le lahko imeli približno idealno sliko v glavi, nekako kot je bila na filmu. Na žalost je film daleč od resničnosti, fikcija ujetega trenutka. Izmišljena lepota. Res je da so lahko samo otroci lepi, tisti najmlajši. Tisti brez skrbi, ki samo sprašujejo in opazujejo ter se samo smeji. Vendar ti otroci odraščajo v bolnem okolju, v katerem se dogajajo stvari, pred katerimi si zatiskamo oči. V okolju v katerem včasih peče grlo, če greš na sprehod

in srbi te v nosu in se ti zvrtil v glavi ter nato bruhaš. Nisem besna ali jezna. Samo popolnoma razočarana nad dejstvom da nimamo ničesar. Da vsaka ideja pade v gluha ušesa. Da izpadeš bolan če se ukvarjaš z glasbo, s plesom ali čemerkoli, kar te zadovolji in spravi v dobro voljo. Zakaj moramo zavidati dobre lastnosti nekoga drugega? Zakaj se moramo sramovati svojih pesmi, svojega pisanja, svoje izvirnosti, svojih misli in želja? Kdo nam je to vcepil v glavo, kje je tisti, da mu povem da se moti, da je naredil napako, ogromno napako? Vsi imamo pozitivne potenciale in morali bi jih izražati s polno paro, z vso vmeno. Torej nehamo zavirati drug drugega. OK? In ne velja floskula da je tisti, ki je dober športnik, butast. Ali da tisti, ki ima v osnovni šoli dvojke, ne more biti dober človek. Zakaj pa ne? Povejte mi, zakaj ne? Kje je otrok naredil napako, da mora biti tepen? Da mora biti kaznovan? Žalostno je to, da se ne zavedamo, da je to nekje videl. On je naše ogledalo in mi se tega ne zavedamo.

Grozno mi je pisati te stvari, vendar imam dovolj sprenevedanja. Bili smo opozorjeni in to kako zelo glasno!!!! Nismo se zmenili za njihove klice. Jezna sem na nas, ker nismo tega preprečili, ker nismo ukrepali, ko je bil še čas, ko smo imeli še možnost, da jim pomagamo. Če tega ne znamo, potem je vseeno, tudi tole moje pisanje nima pomena, ker se bo do jutri pozabilo, morda že prej.

Pozabili bomo na ene in druge ter spet bo vse tako kot mora biti. Sledi bodo zabrisane. Naslednje leto bomo spet snemali pozitiven film o Šoštanju, na njem bodo isti obrazi, mladi, radoživi. Smejali se bodo, otroci se bodo igrali pred Kajuhovim spomenikom in vse bo lepo. Vse neprijetno se bo pozabilo in vsi bomo srečni.

Sploh se ne zavedamo kako prazni smo. ■

Šoštanj mesto svetlobe. Šoštanj mesto novih ljudi, prijaznih obrazov, nasmejanih lic. Šoštanj mesto mladih ljudi. Šoštanj mesto prijetnega okolja. Šoštanj varno mesto.

Neodgovorno klicanje

odgovornega urednika

»Vse, ki vas je pretresel krut način smrti Marjana Jančiča - Majca, vabimo, da se udeležite pogreba v četrtek, 3.7.2003 ob 11.00 na pokopališču v Podkraju in s tem vsaj simbolično pokažete, da vam ni vseeno. Hvala!« Tako je pisalo na Velenje.com...

KL IK

Četrtek. Enajsta ura. Podkraj. Na glavnem platoju manj kot trideset razprtih dežnikov. Dežuje. Duhovnik se vpraša: »Kam plujemo?« Trideset odprtih dežnikov. Težko je pokazati, da ti ni vseeno... ker dežuje.

KL IK

Nekateri so morilce z vso ogorčenostjo imenovali, da so slabši, kot živali. In neskončno žalili živali. Nobena žival ne ubija iz užitka in za užitek. To počnemo samo ljudje. Naša sreča, da živali nimajo človeških lastnosti.

KL IK

Klošarji, pijanci, kurbe, bosanci... vsi drugačni ne bodo nikoli enakopravni. Motijo naš mir. Kultivirani starši doma, za štirimi stenami govorijo nestrpno... otroci poslušajo. Dobro delo je torej, če bi odpravili moteče elemente iz, drugače urejenega sistema...

KL IK

Moram povedati. V prvi številki letošnjega lista sem kot odgovorni urednik podlegel »pravici do svobode govora« in kljub intimnim zadržkom dovolil objavo pustne burke - fotografije, kako »Bedanec pred »merksom« položi Majca!« Pristavil sem kamenček na oltar nestrpnosti. Nosim soodgovornost!!!!

KL IK

»A bomo zdaj dobili policijo v Šoštanj?«, se vprašuje ženska, ki jo pripeljem s pokopališča nazaj v deževno mesto. Da jo je strah na cesti, pravi. Strah jo je zase. Policija naj nas brani pred našimi potomci.

KL IK

Na Velenje.com je v množici odzivov, ki (kakorkoli?), izžarevajo pozitivno energijo, pisalo tudi: »Ob takih dogodkih, pa nebi smeli obsojati samo storilcev, ampak najprej tudi njihove starše (eden jih menda nima), tiste, ki jih vzgajajo, učitelje, delavce na šoli, vse, katerih naloga je se ukvarjati s takšnimi mladostniki, pa ne naredijo ničesar. Na koncu pa tudi celotno družbo. Oni so samo zrcalo vsega tega. V glavnem - naj počiva v miru. Če že na tem svetu ni imel miru.«

... odgovornega urednika

POPULIST

Številka 4

OD BRALCEV ODVIŠEN TEDNIK

torek, 8. julija 2003

ISSN 1581-7040

IZ VSEBINE

Umor v malem mestu
(stran 5)

Jani Kavtičnik
(stran 7)

Tabor RBP Muta
(stran 14)

Smučarski skoki
(stran 19)

Veselica ali kaj več?

Občina Črna na Koroškem je po zgledu prednikov, ki so se zbirali pod lipovimi drevesi, da bi tam moževali o letini in o drugih eksistenčnih problemih in se nato še povesečili, ob osamosvojitvi Slovenije povabila državnik mlade države pod eno najstarejših lip na Slovenskem - Najevsko lipo. Zrasla je na Ludranskem vrhu, na tisoč metrih nadmorske višine, kjer se okrog in okrog bohotijo iglasti gozdovi. Srečevanje državnikov s Korošci je v začetku poletja postalo tradicionalno, letos že trinajsto.

Želja je bila, da bo lipa z idilično okolico dobro vplivala na naše politike, da bodo lažje rešili kakšno nesoglasje. Vendar pa se povezovalna vloga lipe v slovenski politiki ni obnesla, saj po obiskovalnih politiki sodeč, ne.

Nadalje je organizatorje vodila tudi želja po večji prepoznavnosti Meziške doline in Koroške, saj je Ljubljana oddaljena. Ta cilj se počasi morda le uresničuje. Je pa župan Janez Švab med nagovorom gostom povedal, da domačine tare slaba oskrba s pitno vodo, čeprav je vode v okolici v izobilju. In da prebivalci čutijo zdravstvene posledice več stoletnega rudarjenja in predelave svinca v dolini, ker je marsikje zemlja kontaminirana.

Prijazni gostitelji so prikazali številne običaje iz svojega ljudskega izročila, kar so pozorno spremljali tudi gostje iz dvojčice - zamejske Koroške. Med pogovorom so poudarili pomen ljudskega izročila in odnosa do slovenskega jezika pri matičnemu narodu ob vstopanju v EU, ko bo slovenščina eden od uradnih jezikov. Vendar - kako dolgo še, če bo nam in našim predstavnikom ljubša angleščina oziroma kateri drugi jezik?

Samo Šavc

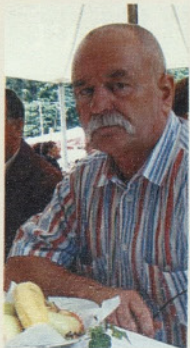

Predsednik dr. Janez Drnovšek, letos drugič pri Najevski lipi, v spremstvu novega župana Črne Janeza Švaba, in nekdanjega župana Franca Stakneta. (Stran 3)
Foto S.Š.

POPULIST TEDNA

Jože Wakounig, predsednik manjšinske organizacije Narodnega sveta koroških Slovencev, o prihodnosti slovenščine kot uradnega jezika v EU:

» Mene vedno zabriše v oči in zabode v srce, ko dobim od kakšnega slovenskega parlamentarca ali kogarkoli kako vizitko; in v kakem jeziku tam piše? Samo v angleščini! Nič nimam proti angleščini ampak vsaka vizitka ima dve strani...«

Upokojska nadloga: "Joj, kam bi dal ..."

SMALLFEST

ZAVOD ZA KULTURO ŠOŠTANJ, MLADINSKI CENTER VELENJE GOX &

PROGRAM

V PETEK 18. 07. 03 IN V SOBOTO 19.07.03

DOGAJANJE

ŠOŠTANJ; TRG BRATOV MRAVLJAK, MESTNA GALERIJA, ROKOMETNO IGRIŠČE OKOLI

Velenje
Sp. Do 35

LIST
2003

352(497.4 Šoštanj)

9002279.4

MLADINSKI CENTER
I. NEROTNIK VELENJE

COBISS 0

PETEK 18. 07. 03

ZAČETEK

OB 18.00 URI

V MESTNI GALERII -

RAZSTAVA BODY ART PIERCING TATOO

OB 21.00 URI

KONCERT OB JEZERU

KAOZ, SARCOM, NKO, OBNOUCE

POULIČNI KONCET

AERO BOOM TEAM

SOBOTA 19. 07. 03

OB 09.00 URI

RAZSTAVA IN PRIKAZ V MESTNI GALERII

09.00 - 21.00

SEJEM SMALLFEST NA TRGU BRATOV MRAVLJAK

OB 15.30 URI

POULIČNO GLEDALIŠČE NA TRGU B. MRAVLJAK

KD PRIDEN MOŽIC

OB 17.00 URI

NA TRGU TRGU BRATOV MRAVLJAK

MODNA REVIJA VROČ POLETNI ŠOŠTANJSKI IZZIV

OB 18.00 URI

HIP - HOP KONCERT NA ROKOMETNEM IGRIŠČU

BRONXTARZ, IZZY RAIDER, STREET BASKET, ROČNI NOGOMET

OB 21.00 URI

KONCERT OB JEZERU

RES NULLIUS, HIGH VOLTAGE, TEATER CIZAMO, SLAVES, MOON STONE, WASERDICH

BERITE PLAKATE, BERITE PLAKATE, BERITE PLAKATE

07. 08. 03 ob 19.00 uri

OTVORITEV RAZSTAVE SLIKARSKIH DEL

Ota Gantarja v Mestni galeriji

moj
radio
107 MHz FM

KRS z.o.o.

Zadruga Šoštanj

ZA VSE OKUSE

